

Húsvéti Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa

2022 – 3. évfolyam, 1. szám

„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.

Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.”
(Jn 14,27)

Ajánló

Lelkipásztori köszöntő.....	2
Húsvéti imádság.....	3
Húsvéti példázat.....	4
Húsvét üzenete.....	5
90 éves gyülekezettagjaink köszöntése.....	6
Lomtalánítás.....	6
174 éve történt.....	7
Adventi beszámolók.....	8
Hitre nevelés a családban.....	11
Összefogás a menekültekért; Fejlesztések a temetőben.....	12
Hatályos temetési szolgáltatások és sírhelyárak.....	11
Presbiteri családi nap disznóvágással.....	15
Évkezdő imanap Dunaszentbenedeken.....	16
Gondnoki konferencia.....	17
Karácsonyi csomag időseinknek; Evangelizáció.....	18
Használatban új énekeskönyvünk.....	16
Kisköri bibliaóra Dunavescén.....	17
Ökumenikus imahét.....	18
Helvécián jártunk.....	19
Egyházkerületi főgondnoki konferencia.....	20
Mi van „az Isten háta mögött”?.....	21
Kisköri bibliaóra Szabadszálláson, Kunszentmiklóson.....	21
11 éves a Baba-mama klub.....	22
Gyermekoldal.....	23
Anyakönyvi hírek; It.-ek rendje.....	24

Füle Lajos: Húsvét van

**Feltámadott! Feltámadunk
Mi is Őérte s Ővele!
Húsvét van, drága vigaszunk,
Az örök élet ünnepe.**

A Szabadszállási Református
Egyházközség Presbitériumának
nevében áldott húsvétot
kívánunk minden
kedves olvasónknak:

*Pál linkásné Balogi Beáta és
Pál linkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

„Minden
gondotokat őreá
vessétek, mert
neki gondja van
rátok.”

(1Pt 5,7)

Lelkipásztori köszöntő húsvét ünnepére

A 2022. év húsvétjára elmélyült az aggodalmaskodás kora. Sokan vagyunk, akik félve és aggódva látjuk a világban zajló gonosz folyamatokat.

Valamikor az ókorban a gonosz jelenlétét gyakran azokban a történelmi eseményekben látták meg, amely hatalmas szenvedést hozott az emberekre. Ilyen volt a keresztyénüldözések kora, a háborúságok, a különféle járványok időszaka.

Ugyanakkor a gonosz erők megjelentek olyan emberek képében, akik magas tisztséget viseltek, és hatalmukkal visszaélve, mizantróp magatartásukból fakadó önzésükkel szenvedést, fájdalmat okoztak másoknak. Ez jelen korunkra is teljes mértékben igaz.

Időszerű ma nagyon Péter apostol figyelmeztetése: „Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok neki ellen a hitben szilárdan, tudva, hogy ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken e világban.” (1Pét 5,6-9)

Járvány és háború kelt bennünk aggodalmat, ugyanakkor mindannyian érezzük, hogy az emberiség képtelen méltósággal és alázattal élni és létezni. Elnyel bennünket a mindenek felé helyezett jólét és szabadság eszménye, amely elidegeníti az embert a valóságtól.

Mi, keresztyének, hiszünk abban az alternatív életformában, amelyet úgy hívunk: hívő élet. A keresztyén élet annyiban más, hogy nem a jólétet és szabadságot helyezzük mindenek felé, hanem azt az alapérzést, hogy Jézus Krisztus tulajdona vagyunk. Mivel Isten akaratából létezzünk, hálából kívánjuk életünket alázattal és szeretettel élni, egymásnak örülni, egymást vigasztalni, ha kell, támogatni. Azonban ez nem önkorlátozás, vagy valamiféle béklyó, amivel egyre inkább támadnak bennünket a keresztyénellenes erők. Ez Istenbe vetett hit, mely által tudjuk, hogy olyan szabadságunk van, ami megengedi, hogy reménytelenség helyett Urunk vigasztalásában és szeretetében merjünk és tudjunk bízni, reménykedni, szeretni. Sokan megragadjuk ezt az aggodalmaskodás korszakában.

Hálát adunk azért, hogy vannak olyan szülők, akik gyermeküket elküldik vasárnap délelőtt a gyermekistentiszteletre, hogy olyan értékekkel találkozzanak az egyházon belül, amelyek akár a jövőben, de már most a családi életben is a szeretetet és tiszteletet erősítik. Ezért tartjuk fontosnak, hogy gyermekeink megismerkedjenek a templommal, az istentisztelettel. Mert a legszentebb értékeket, a békét, a családot, a házasságot és a gyermeki lélek tisztaságát semmibe vevő jövőben már most fel kell véteznünk őket, hogy majd eligazodjanak, és szeretetteljes, lélekben tiszta és hitükben erős tagjai legyenek társadalmunknak.

Így igyekszünk a konfirmálni vágyó fiatalok számára emberarcúvá és barátságossá tenni a konfirmációs előkészítő alkalmakat. Ifjúsági istentiszteleteket tartunk, amelyek kötetlenebb formában nyújtanak hitbeli élményeket számukra. Már tervezzük a nyári hittanos napközis táborunkat, de készülünk egy négynapos családi táborra is, amelyben kiszakadva egy kicsit lakóhelyünkről úgy szerezhetünk élményeket, hogy közben reménység szerint újra és újra bevonul Jézus Krisztus megtartó szeretete a szívekbe.

Járvány és háború mindig is volt, minden bizonnyal lesz a jövőben is. De ha engedjük, hogy Jézus megváltóként bevonuljon az életünkbe, akkor a sok félelemkeltő körülmény ellenére bátorságot és biztatást nyerünk. Akkor valóban lesznek az élet minden pillanatát és egymásnak szentelt időt megbecsülő családok, gyermek- és szülő kapcsolatok, áldott házasságok és szeretetteljes családi közösségek. Minden keresztlő, házasságkötés megáldása, egy-egy ünnepi istentisztelet, vagy az évfordulót ünneplő házaspár és konfirmandusok találkozója áldott alkalom arra, hogy Jézus bevonuljon életünkbe.

Szeretnénk azt, hogy ha egyházközségünk, szép templomunk, kedves imaházunk, patinás óparókiánk és az azokban megtartott alkalmak, gyermek- és felnőtt, illetve ifjúsági istentiszteletek, vagy akár a baba-mama klub, a bibliaórák, imaközösségek, énekkari próbák, táborok, ünnepségek mind áldott teret adnának ahhoz, hogy Jézus bevonuljon a szabadszállási református keresztyének szívébe, lelkébe. Azért, hogy a világ ne falja fel a drága szabadszállási családokat, a gyermekeink lelkét, az ifjúság küzdeni akarását, életcéljainak megszületését.

Gyülekezetünkben presbitereinkkel együtt azon munkálkodunk, hogy ebben a zaklatott világban egy áldott közösség és egy befogadó színtér legyen a református egyház. Önerőből felújítjuk a ravatalozó tetejét, melybe lélekharangot öntetünk, hogy vigaszként a feltámadást hirdesse keresztyén búcsúztatókon. Pályázati forrásból a templomunk tetejének újra festését valósítjuk meg, és igyekszünk a mostanság gyakran gyengélkedő harangmozgató elektronikát is rendbe tenni azért, hogy épített örökségünk méltó módon hirdesse megtartó Istenünk dicsőségét. Eközben eddig négyszázezer forintot gyűjtöttünk össze a háború elől menekülők megsegítésére. Nagyon hálásak vagyunk minden adományért, segítségért, támogatásért, amellyel Önök, kedves gyülekezettagjaink nem csupán segítik, hanem elismerik gyülekezetünk szolgálatát, küzdelmét, hitét, tenni akarását egy olyan korszakban, amikor az aggodalmaskodásra valóban okunk van.

Időszerű ma Péter apostol intése: „Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el...” De még időszerűbb az az apostoli tanács, amellyel Istenre irányítja figyelmünket: „Minden gondokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pét 5,7)

Továbbra is bízunk bátran a szabadító Isten gondviselésében, bízva békét teremtő kegyelmében. Szívből kívánom 2022 húsvétjához közeledve, hogy minél több szabadszállási lélek érezze meg Isten szeretetét, ölelő karját, megnyugvást adó békességét, tudván azt, hogy Istennek gondja van ránk!

Pálincás Gyula lelkipásztor

Húsvéti imádság

„Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta.”
(Mt 28,6)

Drága jó Istenem! A húsvét és a feltámadás áldott ünnepének boldog öröme tölti be az egész szívemet. Sok szürke hétköznapi gondja és baja között ez a tudat volt mindig az a szalmaszál, amibe belekapaszkodtam. Te, drága Jézusom, nem maradtál a sírban, és ez biztosíték volt nekem, hogy azóta is ígéreted szerint velem vagy. Megnyugtató erő árad ebből a tudatból, mert kétségek és gondok között sokszor éreztem a Te megtartó és szabadító oltalmadat. Húsvét ünnepének áldott reggele azt jelenti nekem, hogy megerősödik a hitem.

Gondolatban most én is ott vagyok a Te üres sírod előtt, fülembbe cseng az evangélium szavának üzenete: „*nincs itt, mert feltámadt*”. Adj lelki látást, hogy a sírod üres, de az üres sírnak üzenete megtölti szívemet. Adj hitbeli látást, hogy ezen az ünnepen ne az ünnepség hangulata érintsen meg engem, hanem annak áldása, aki feltámadt, és azért halt meg előtte, hogy nekem öröklétem legyen. Készíts a templomba, hogy ott bennem még jobban megerősödjék az evangélium üzenete által a hit, hogy feltámadt.

Engedj, hogy az Úrasztalánál meg is lássam és meg is érezzem, hogy a húsvéti feltámadás és előtte a nagypéntek mind az én üdvösségemet szolgálja. Add, hogy örömmel vegyem magamhoz a bűnbocsánat jeleit az úrvacsorában. Áldj és őrizd meg engem és családomat ezen az ünnepen, és ezután is, hogy ne csak boldog ünnepem, de boldog életem is legyen, azzal a tudattal, hogy a feltámadott Krisztus nem hagy magamra, Őérette kérlek, hallgass meg engem. Ámen.

(Református Imádságoskönyv)

Pilinszky János: Tél és tavasz közt

„Hogy tél volt: az első tavaszias napsütésben derül csak ki igazán. A szokatlanul éles ragyogásban mintha tussal húzták volna ki a téli utcák rajzát, mindent szürkének, fáradtnak és gyűröttnek látunk. Vállunkon mázsás a télikabát; a kirakatok üvegét mintha sűrű por lepné; az utcák sárosak; arcunk színe valószínűtlenül sápadt és fehér. Vitaminhiány, mondjuk, klorofillhiány. S mindezt a tavasz előhírének ragyogásában tapasztaljuk meg először.

A természet újjáéledése a tél legszembetűnőbb külszíne, a természet halandóságának legszembetűnőbb burkán át közeledik felénk. Az égbolt vadonatúj kékjét kopár ágak rácsai fogadják.

S ugyanezt a képet mutatja a liturgikus év megfelelő időszaka, ha hasonlíthatatlanul mélyebb tartalmak színe alatt is. A nagybőjt komor gyászát a keresztyén reménység emelkedő hullámai feszítik.

Valamikor a tanítványokat is a feltámadás öröme a halál legszembetűnőbb jegyei közt érte. A sírbatétel, a keresztlevegélés kopár tényei után. A halál mozdulatlanlansága után, mi őket is megbénította, halott Mesterükhöz hasonlítva őket. Nem lázadoztak, még csak nem is panaszkodtak. Egyszerűen tovább szerettek. Tovább szerették a halottat, kit életében talán nem mindig tudtak követni.

S itt – a szeretet e „sötétjében” – veszik hírül, hogy akit szeretnek: feltámadt. Szakasztott úgy, ahogy azóta is egyedül itt, a szeretet csendjében, „sötétjében” tapasztalhatja meg ki-ki közülünk a feltámadás fokozhatatlan intimitását, mivel ez a feltámadás véghetetlenül csendes, s akár a tanítványokra az első húsvét hajnalán, azóta is szinte észrevétlenül köszönt ránk.

Csendesen, mivel isteni, és észrevétlenül, mivel mindennél hatalmasabb.”

Húsvéti példázat

Egy lelkipásztor húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával, és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte, és kíváncsian várta, mi fog itt történni. A tiszteletes úr elkezdte a prédikációt.

Amikor tegnap végigmentem a Fő utcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát. A kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem: „Na, mit viszel magaddal?”. „Csak ezt a három vacak madarat!” — felelte. „Aztán mit akarsz csinálni velük?” — kérdezősködtem. „Hazaviszem őket és szórakozom velük” — felelte. „Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.” „De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?” — kérdeztem. „Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú, — azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.”

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam: „Fiam, mennyit kérsz a madarakért?”

„Nem kellene magának azok a madarak, tiszteletes úr. Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.” — mondta meglepetten. „Mennyit akarsz értük?” — kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, odaadtam a gyereknek. A fiú letette a kalitkát a földre, és egy pillanat alatt eltűnt. Én aztán felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba. Ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat.

A lelkipásztor elmondta a kalitka történetét, és egy másik történetbe kezdett:

Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett: „Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik, olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme!”

„Mit fogsz csinálni velük?” — kérdezte Jézus.

„Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak, és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy részeskedjenek és kábítózzanak; arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni” — mondta a Sátán.

„Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból?”

„Megölöm őket!” — felelte a Sátán.

„Mennyit kérsz értük?” — érdeklődött tovább Jézus.

„Nem kellene neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellene nekik neked!”

„Mennyit kérsz?” — kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta: „A véreidet, az összes könnyedet és az egész életedet!”

Jézus így szólt: „Megegyeztünk!” — aztán kifizette az árat...

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!” (János 3,16)

Jézus kifizette érted az árat, hogy megérezd, nem vagy egyedül, és hogy kellesz Istennek! Mert Ő szeret. Kinyitja a kalitka ajtaját, hogy kiszabadulj onnan, ahonnan egyedül sosem fogsz tudni. Ő kinyitotta annak a kalitkának az ajtaját, amit senki nem tudott: a halálét, hiszen húsvét reggelén nyitva volt a sír. Ha erre képes volt, az életed többi problémája sem jelent neki akadályt!

(Wayne Rice: *Fején a szöget c. könyvéből*)

Lukácsi Vilma: Akkor ... mi lesz?

Egyre többet tud már az ember,
szédítő trónon ül az értelem,
előtte még megszólalni sem mer,
lenézett koldus lett az érzelem...
Mindenkinek a zsarnok parancsol,
a szintén trónra emelt önmaga,
érte süketen és vakon harcol
kegyetlenül. Egy „új kor” hajnala
kábitja el, ha riadtan megáll,
mert fél. Attól, hogy ez már a halál?!

És tanácstalan sodródik tovább
a gépcsodákat alkotó világ.
Az Istent eltemette: sírba zárta,
... tövissel ma már nem koronázza,
inkább ... nevetni próbál fölötte
a komputer-kor torzult szülötte.

Talán őriztetné is a kriptát,
mert ... ha mégis igaz lenne mindaz,
amit lenéz, mint a hívők titkát,
de amiről néha-néha hírt ad
az elnémított lelkiismeret,
hogy - harmadnapra a sír üres lett!
S az Isten mégis ... és még ma is él,
a Bibliában Ő üzen, beszél...

Akkor ... mi lesz? - Azt nem lehet
leírni!
A Feltámadottnak hinni kell,
hinni, hinni!

Nem veszendő dolgokon... váltattatok meg...
hanem drága véren,
a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a véren.
1Pét. 1,18-19

Húsvét üzenete

Mi húsvét ünnepének valódi üzenete? A húsvét nem kétezer évvel ezelőtti dolgokon való merengés, hanem kérdésfelvetés is: Vajon az én életemben mibe torkolltak a megújuló virágvasárnapok? A Krisztus mellett, az élet mellett, a szeretet mellett való döntésbe? Vagy inkább szépen csengő harminc ezüstpénzbe, Péter tagadásába vagy az emmausi tanítványok fáradt, rezignált meghátrálásába?

Hol vagyok én? Húsvétkor azt a végtelen szeretetet ünnepeljük, amellyel Isten körülvesz bennünket. Virágvasárnapján mondhatta volna Jézus: „Nézd, mennyei Atyám, a pályát megfutottam, ezek ellenem döntöttek, most jöjjön a visszavonulás, a mennybemenetel forгатókönyve!”, és akkor fogta volna magát, dicsőségesen elvonul, megspórolja a nagycsütörtököt, a nagypénteket és a többi keserves kint.

De milyen szép, hogy Krisztus szeretete határtalan, végtelen! Tudja, hogy milyen szörnyű sors vár arra, ki megtorpan, és letér a szeretet útjáról, hogy a gyűlölet és a harag milyen kegyetlen háborúkba, szörnyűségekbe torkoll már itt a földön.

Ezért nem engedi el az emberiség kezét, marad mindhalálig. Halálával odakiáltja mindannyiunknak: az élet nem játék, szörnyű a bűn zsoldja. Ne térjete le soha a szeretet útjáról!

Meg kellene tanulnunk Krisztustól, hogy a szeretetünk ne az első pofonig, az első kilábalásig tartson, szeretetünknek ne legyen határa, korlátja. Milyen szép, hogy Krisztus nagypénteken a kereszten is tud szeretni: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” (Lk 23,34). Olyan szép, hogy Jézus a mennyei Atyára sem neheztel, amiért ilyen kegyetlen helyzetbe került, azt mondja: „Atyám, a te kezédbe teszem le az én lelkemet.” (Lk 23,46) Nincs a Szentháromságon belül nagypéntekért harag, neheztelés, zsummogás.

A kérdést magunknak is fel kell tennünk: vajon egy-egy veszekedés, nézeteltérés után képes-e a mi szeretetünk feltámadni, képesek vagyunk-e a nézeteltéréseinket félretéve újakezdeni? Ha netalán Isten a kényelmes, virágos útról a másért vállalt szeretet, áldozat útjára vezet, bizalommal továbbmegyünk vagy haragosan lázadunk?

A nagyhét vigasztaló tanítása: az igazságot meg lehet ölni, de elpusztítani nem lehet. Harmadnapon diadalmasan feltámad. Nekünk, egyszerű kis embereknek óriási erőt ad Krisztus feltámadása, hisz a politikai hatalmasok, gazdag milliárdos bankárok ma is megölhetik az igazságot, de biztos, hogy ő feltámad, és a gyilkos tervek mindig összeomlanak. Döbbenetes nagy titkok ezek. Csendesedjünk el, nyíljunk meg nagybőjt kezdetén! Az egyház minden szertartása, éneke, ünnepe ezt a célt szolgálja, hogy átélhető legyen számunkra a csoda, hogy az egész nagyhét folyamatos ünnep legyen.

(Böjte Csaba ferences rendi szerzetes gondolatai)

Imádság nagypénteken

„...önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárta a bűnösökért.” (Ézsaiás 53,12 b)

Teremtő, gondviselő, megtartó Atyám! Áldalak és magasztallak Téged nagypéntek reggelén, amikor Szent Fiad érettünk, bűnösökért történt szenvedésének és halálának lehettem tanúja. Számomra érthetetlen és felfoghatatlan az a végtelen jótétemény, melyet Szent Fiad halála által nekem ajándékozta.

Tudom Uram, hogy képtelen vagyok saját emberi bűnöm és gonoszágom megfizetésére, bármennyire is igyekszek, napról-napra növelem tartozásomat. Valahányszor Szent Fiad előtt megállok, azt érzem, hogy minden bajomra, terhemre, adósságomra van gyógyulás, bűneimre bocsánat. Soha nem adhatok neked ezért hálát, és nem dicsőíthetlek eléggé.

Lélekben átérzem azokat a kínokat, melyet Krisztus értem szenvedett, mind a csúfolódások, mind pedig a korbácsütések által, majd pedig a keresztfán megélt kínjai által. Krisztus nem tiltakozott, nem nyitotta meg száját az Őt kínzó előtt, sőt a legnagyobb alázatban tűrte a szenvedést.

Köszönöm Istenem, hogy a te végtelen emberszeretetedet mutattad meg a kereszthalálban, nem hagytad a nyomorult emberiséget bűneiben vergődni, hanem megkönyörültél. Istenem, bűn ellen való mérhetetlen haragodat Krisztus a kereszten elszenvedte, hogy azután minden bűnös előtt megnyíljon a lehetőség az életre.

Kérlek, Istenem, szüntelen emlékeztess erre a jótéteményedre, hogy minden emberi nyomorúságomban, halálfélelmemben, bűneimben ott legyen az emlékeztetés Krisztus értem tett áldozata. Ámen.

Túrmezei Erzsébet: FELTÁMADT!

**Egy édes titkom van nekem.
Fénnyel betölti életem,
mosolyra nyitja számát:
a Megváltó feltámadt!**

**Nem, nem maradt a sír ölni.
Ujjongok az örömtől én,
hisz nem vagyok már árva.
Nincs többé sírba zárva.**

**Velem van nappal, éjjelen.
Mindig velem, mindig velem.
Az úton Ő vezérel
oltalmazó kezével.**

**Virágok, illatozzatok!
Húsvéti, tiszta fény ragyog
elűzve minden árnyat:
a Megváltó feltámadt!**

90 éves gyülekezettagjaink köszöntése

Nyilvántartásunk szerint a közelmúltban két gyülekezeti tagunk ünnepelte a 90. születésnapját.

Nagy Mihályné Kulcsár Zsuzsanna (Madách u. 17.) január 2-án, **Kovács Mátyásné Fejszés Ilona** (Mester u. 6.) január 19-én ünnepelte a kerek évfordulót.

A következő igével kérünk áldást életükre:

„Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” (Zof 3,17)

Gyülekezetünk presbitériumának nevében erről a helyről szeretettel köszöntjük őket, és kívánjuk, hogy még sok áldott születésnapot ünnepeljenek erőben, egészségben, békességben, szeretett családjuk körében!

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

**„Áldjon meg
téged a
Sionról az
Úr, aki az
 eget és a
 földet
 alkotta!”**

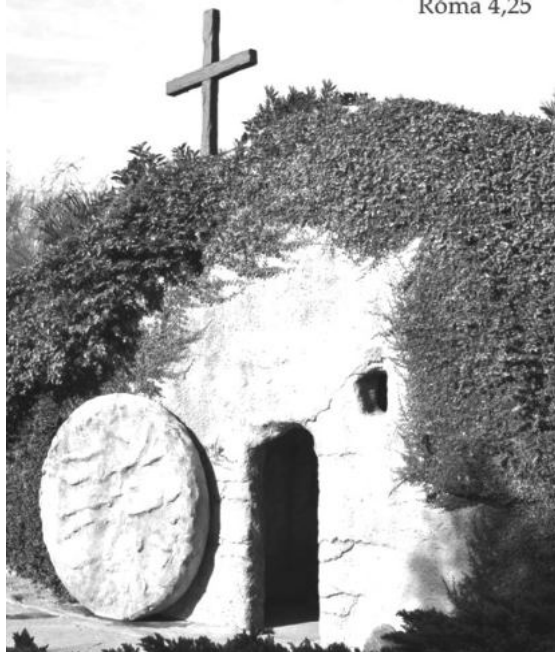
(Zsolt 134,3)

Lomtalanítás

Jézus Krisztus „halálra adatott bűneinkért,
és feltámasztatott megigazulásunkért.”

Róma 4,25

Régi nagy házak régi nagy padlásai régen rejtegették az élet lomjait. Törött bútor, lyukas edény, molyrágta bunda, divatja múlt ruha, fej nélküli szobor, megvakult tükör, mint használhatatlan limlom a padlásra került, a baglyok, denevérek, egerek, pókhálók birodalmába, átadva a lassú enyészetnek. Volt valami temetői hangulata azoknak a padlásoknak, ahova előbb-utóbb a családi ereklyék is felkerültek. Néha értékes darabok is, melyek meghibásodtak, ódivatú holmik, amit az újító unokák nem becsültek.

Aztán egyszer csak kijött a parancs a bombázások idején: „Lomtalanítani a padlásokat!”

Jaj, mi minden került akkor napvilágra! Mennyi törött holmi, amit persze senki sem tört el. Letűnt évek megrokkant tanúi. Mennyi lommá vált ereklyéje a múltnak! És kiderült, hogy abban a sejtelmes félhomályban nincs titok, nincs semmi, csak por, piszok, pókháló és penész.

Csak ki kellett nyitni a padlásablakot, hogy besüssön a Nap, befújjon a szél, s egyszeribe más tanyát keressenek a denevérek, baglyok, de még az egerek is.

Vajon nem volna-e jó az életünk homályos zugaiban is elkezdni a lomtalanítást, önként, nem várva meg egy külső, krudélis parancsot?

Ablakot nyitni és szélnek eresztetni a gondokat, félelmeket. Beengedni a világosságot a sok összevissza dobált lom közé. Mennyi ócska sérelem, rejtegetett szégyen, takargatott szenvedély. Mennyi tudott, vagy öntudatlan bosszúvágy, tartogatott harag gyűlt bennünk össze az idők folyamán, amit nem tisztáztunk, nem rendeztünk el, csak bedobáltunk a lelkünk lomtárába, hogy ott észrevétlenül meglapuljon. És az ábrándok, álmok, vágyak megfakult rongyait ugyan minek őrizgetjük ereklyék gyanánt? Lesántult ambíciók, megpenészedett csalódások ugyan minek szaporítják még mindig a lomot? Tele vagyunk bajjal, jajjal, panasszal úgy, hogy nincs hely a szívünkben jó meleg érzéseknek, az agyunkban friss új gondolatoknak, bátor elszánt újakezdekéseknek, mert mindent betöltenek a lomok. Kicsi bosszúság tartós haraggá nő, ha idejében ki nem seperjük. Kicsi csalódás sötét depresszióvá dagad, ha hagyjuk.

A padlástakarítás sem kicsi dolog, de a szívünk kamráit rendbe, tisztába tenni még sokkalta nehezebb. Márpedig kell, ha nem akarunk elpusztulni az állandóan szaporodó lomok fullasztó terhe alatt.

Hogy hogyan kezdjünk hozzá?

Hát először is: álljunk egyszer szóba önmagunkkal. Hozzuk napvilágra a rejtegetett gondolatainkat, Valljuk be magunknak mindazt, amit letagadtunk, s aztán valljuk be másnak, amit elhallgattunk. Mindenről lehet beszélni, ha azt a jóakarát diktálja. Az elhallgatott dolgokból falat rakunk magunk köré, amitől aztán elmagánosodunk, vagyis – hogy mai szóval éljek – elidegenedünk.

A falak téglánként rakódnak lenyelt, tisztázatlan félreértésekből, tehát téglánként kell lebontani. Tisztázni kell a homályos, zavaros ügyeket, akkor is, ha ez a bontás nehéz és fáradságos munka. Csak ezen az áron kap levegőt, fényt az életünk. Csak ezen az áron válunk elviselhetővé a magunk s a környezetünk számára is.

Ismeretlen testvér, aki ezt olvasod: láss hozzá máris a lelked zugainak lomtalanításához! Meglátod: megkönnyebbülsz.

(Zsindelyné Tüdös Klára: Isten markában c. könyvéből)

174 éve tört ki az 1848/49-es forradalom és szabadságharc

Emlékezzünk a 174 évvel ezelőtti március 15-ére Petőfi Sándor naplójának egy részletével.

„A Pilvax kávéházban azt határoztuk, hogy sorra járjuk az egyetemi ifjúságot. Először az orvosokhoz mentünk. Szakadt az eső, amint az utcára léptünk, s ez egész késő estig tartott, de a lelkesedés olyan, mint a görögtűz: a víz nem olthatja el.

Az orvosoktól a mérnökökhöz, majd a jogászokhoz vonult a számban és lelkesedésben egyaránt percenként növekedő sereg. Jókai fölolvasta a felhívást és a 12 pontot, s énvelem elszavaltatták a „Nemzeti-dal”-t. Mindkettőt kitörő lelkesedéssel fogadták, s a refrénben előjövő „esküszünk”-öt mindannyiszor visszaharsogta az egész sereg, mely a téren állt. Landerer nyomdájához mentünk, amely a legközelebb volt hozzánk, s a 12 pontot és a Nemzeti dalt rögtön nyomni kezdték. Dél felé elkészültek a nyomtatványok, s ezrenként osztották szét a nép között, mely azokat részeg örömmel kapkodta.

Délután három órára gyűlést hirdettünk a múzeum terére, s a sokaság eloszlott. A szakadó eső dacára mintegy 10000 ember gyűlt össze a múzeum elé, onnan a városházához mentünk. A tanácssterem megnyílt, s megtelt néppel. Rövid tanácskozás után a polgármester aláírta a 12 pontot. Óriási lelkesedés tört ki!... - Budára! Budára! Nyitassuk meg Táncsics börtönét! Ezek voltak a nép leginkább és legtöbbször hallható kiáltásai. A választmány legalább húszezer ember kíséretében fölment Budára a helytartó tanácshoz és előadta kívánatait. A nagyméltóságú helytartó tanács sápadt vala és reszketni méltóztatott, s ötpercnyi tanácskozás után mindenbe beleegyezett. A katonaságnak kiadatott a tétlenségi rendelet, a cenzúra eltöröltetett, Táncsics börtönajtaja megnyílt. A rab író diadallal hozta át a töméntelen sokaság Pestre. Ez volt március 15-e. Eredményei olyanok, melyek e napot örökre nevezetessé teszik a magyar történelemben.”

„A hazaszeretet ott kezdődik, amikor egymást szeretik azok, akik egy hazában élnek. De ezt olyan nehezen értik meg az emberek.”

(Wass Albert)

Wass Albert: A magyar nemzet hét parancsolata

Az Úristen kegyelméből azonban nincsen veszedelem a megmaradás lehetősége nélkül. Ha fölismerjük a veszedelmet, és él bennünk az akarat, hogy segítsünk magunkon, az Úr is velünk lesz! S ha már egyebet vénségemnél fogva nem is tehetek: szavakba foglalhatom a törvényt, mely részben minden nemzetre egyformán vonatkozik, de különösképpen a magyarra. És elnevezhetem ezt a törvényt A MAGYAR NEMZET HÉT PARANC SOLATÁNAK:

1. Tiszteld és szeresd a te Uradat, Istenedet, teljes szívedből, minden erődből, és rajta kívül más Istened ne legyen. Bálványt ne imádj! A pénz mindössze eszköz, nem istenség. Érdemíradat, önímádat hamis utakra vezet embert és nemzetet egyaránt.

2. Magyar mivoltodat, az Úr legszebb ajándékát, meg ne tagadd soha! Őrizd, ápolod, add át fiaidnak, mert csak addig marad rajtatok az Úr szeme, míg e nemzethez hívek maradtok. Ki nemzetét elhagyja: az Urat tagadja meg, s elvész nyom nélkül a népek tengerében.

3. De ne gyűlöld azt, aki más nemzethez tartozik. A gyűlölet méreg, mely megmérgezi az elmét, és gyűlöletet terem. Rokonod minden Isten-fia ember, bármely nyelvet beszéljen is.

4. Szeress minden magyart, mert testvéred Ő: nemzedet fia. Segítsd és támogasd, mert közös hazát adott nektek az Úr. Ki testvére ellen fordul, vagy megcsalja azt: önmagát rövidíti meg ezzel, saját nemzetét gyöngíti, s az Úr parancsa ellen vétkezik. Ki széthúzás magját veti el: romlást arat.

5. Ki bántja a magyart: téged is üt. Nemzedet jussát, igazát védeni kötelességed. Csak úgy lesztek erősek, ha megvédték egymást. Bárki magyar vesztesége a te veszteséged is.

6. Légy becsületes, tisztességes és igaz! Ezek azok az emberi értékek, melyeken nemzeteknek, országoknak épülniük kell. Hamis szó, hamis cselekedet ingoványba vezet. Aki csalásra épít: nyakát töri. A felelőtlen ember homokra épít, amit elfúj a szél, és elmos az eső. A becsületesség olyan, mint a sziklakő: kemény és maradandó. Bár úgy tűnik ma, mintha csak a hamisak, gazok és gonoszok számára gyümölcsözne az élet – ne irigyeld őket! Összeomlik alattuk a csalásra épült világ. A jövő az igazaké. Haladj csak bátran a becsület és tisztesség útján, a jövő az igazakkal van.

7. Legyetek bátrak és hűségesek egymáshoz és a magyar nemzethez, mert az Úr szereti a bátrakat és a hűségeseket, s megsegíti azokat, akik az igazság útjain járnak.

Őriztétek szívetekben ezeket a parancsolatokat, s meglássátok: az Úr veletek lesz!

(1993. május)

Az énekkar szolgálata az adventi zenés áhítaton

Zenés adventi áhítat

Advent negyedik
vasárnapján az újonnan
megalakult Szabadszállási
Református Egyházközség
énekara közreműködésével
zenés áhítaton vettek részt az
érdeklődők. Az énekkar
szébbnél szébb énekekkel emelte
az alkalom színvonalát, amiket
Pálinkásné Balogi Beáta
lelkipásztor vezetésével adtak

elő. Pálinkás Gyula, lelkipásztor ünnepi gondolataiban az advent lelki jelentőségére hívta fel a figyelmet. Hangsúlyozta, hogy nem a tárgyilagos dolgok teszik a szeretet ünnepét a legszebbnek, hanem az egymás iránti szeretet, odafigyelés, az önzetlen szolgálat és gyermekeink őszinteségében rejlő tükröz, ami rávilágít minket az ünnep fontosságára. Imádsággal és közös énekléssel zárult az alkalom.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Angyalváró istentisztelet gyülekezetünkben

December 24-én tartotta Angyalváró istentiszteletét a református gyülekezet, amelyen az óvodásoktól az iskolásokig minden hittanos kisgyerek részt vett a versekkel, prózákkal és énekekkel tűzdelt alkalmon. A gyermekek meghitt műsorral kedveskedtek a gyülekezetnek. Pálinkásné Balogi Beáta és Pálinkás Gyula lelkipásztorok készítettek fel őket. A gyerekeket az istentisztelet végén a gyülekezet ajándécsomaggal lepte meg.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

V
e
l
ü
n
k

a
z

I
S
T
E
N
!

**„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon,
még ha megöregszik,
akkor sem tér el attól.”**

(Péld 22,6)

Hitre nevelés a családban - Egyházmegyei presbiterképzés Érseksanádon

2022. január 30-án az érseksanádi gyülekezet adott otthont a soron következő presbiterképzésnek, ahol dr. Hotorán Gábor nt. úr köszöntötte Bács-Kiskunsági Református Egyházmegyéből összegyűlt lelkipásztorokat, gondnokokat, presbitereket. A közös ének és ima után az igehirdetés János evangéliuma 17. részének 3. verse alapján történt: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”

Az egyházmegyei elnökség köszöntését Nt. Varga Nándor kecskeméti lelkipásztor, egyházmegyei főjegyző tolmácsolta, kitérve arra is, hogy a 2022-es év a hitoktatás éve a református egyházban, de az előadás témája ettől független, hisz örökérvényű.

A képzés előadója Fodorné dr. Ablonczy Margit kecskeméti családpasztorációs lelkész, teológiai tanár volt, aki nemcsak elméleti ismeretekkel, hanem sokféle tapasztalattal rendelkezik, hisz olyan 10 gyermekes lelkész családból jön, ahol minden gyermek nevelése más és más tapasztalattal szolgált. Előadása eszméletű előadás volt, mert a nevelés nagyon összetett feladat, ebből mi az én dolgom, mi a pedagógusé, mi a hitoktatóé. Keressük ebben saját felelősségünket.

Az elgondolkodtató, önvizsgálatra késztető előadásból elsősorban a mindannyiunkra vonatkozó kérdéseket, megállapításokat emelném ki vázlatosan. A kiindulási alap, hogy minden gyermek Isten ajándéka, de nem mindig követi a szülő hitét. Mit tehetek gyermekem hitéért?

- Neveljük a NEKI megfelelő módon, hisz nem vagyunk egyformák, ezért a módszer is más.
- A szülő = apa és anya. Az első gyermek „szüli” a szülőt, ekkor válik szülővé, aki a gyermekben él tovább.
- Mint/h/a. Legyek jó minta a hitben is, ne csak mint/a. Tapasztalatok bizonyítják a nagyszülői minta fontosságát.

- Együtt, szilárd alapokra építsünk, ne csak mondjuk, tegyük is!
- Jézus evangéliumot hirdetett, örömhírt. Fontos az öröm a családban és a gyülekezetben egyaránt. A kereszténység az egyetlen bűnbocsánatot hirdető vallás, kell, hogy mi is tudjunk megbocsátani.

- Jutalmazás, büntetés. Gondoljuk végig, hogyan vagyunk jelen gyermekeink életében, van-e következménye tetteinknek.

- Hogyan beszélünk Istenről otthon? A beszélgetésekben nem az a legfontosabb, hogy tudjuk-e az egzakt válaszokat, hanem maga a beszélgetés.

- Hangsúlyozzuk-e az imádság erejét, fontosságát?

- Tisztában vagyunk-e saját felelősségünkkel az ő felelős hitükért. Hogyan tanít erre a 10 parancsolatból az 5. és a 2. parancsolat, mely felelősségre szólít. Addig kell a jót cselekedni, míg itt vagyunk, s van erre lehetőségünk.

Elgondolkodtató a nemzedékek egymásutánjában, hogy mit hoztunk magunkkal a családból, s mit adunk tovább. Ismerjük-e értékeinket, pl. nevünk jelentését, mire lehetünk büszkék, milyen terheket hordozunk, őrzünk-e titkokat, elfedjük vagy tisztázzuk azokat.

Hol vannak református gyermekeink, unokáink?

A keresztelőn fogadalmat teszünk a tanítvánnyá tételre, a számadatok mégis azt mutatják, hogy az évi 13 000 keresztelés ellenére 8500 a konfirmálók száma. Lesznek-e, és milyen reformátusok lesznek utódaink? A fogyás tagadhatatlan. A kutatások azt igazolják, hogy ez 80%-ban a családban dől el, 20 % a hitoktatók és lelkészek hatása. Miben reménykedhetünk?

Életünk 1-1 mozaikkép, melynek darabjai nincsenek bebetonozva, mindig újra rendezhetők, a kiabrázolt kép változtatható, átalakítható. Tegyük olyanná, hogy helyes válaszokat tudjunk adni a fenti kérdésekre!

Végül szeretném feltenni azt a két kérdést, melyek megválaszolására az előadás elején kért bennünket az előadónk, s azt hiszem ezen valamennyiünknek el kell gondolkodni:

- Tudja-e a gyermekem, hogy szeretem őt? Honnan tudja?
- Mit tettem, ha a gyermekem elrontott valamit?

Mások esetében könnyebb meglátni, hogy mi nem jó. Így van-e ez saját esetünkben is? Használjuk-e a Chapman-féle 5 szeretetnyelvet: az elismerő szavakat, a minőségi időt, az ajándékozást, a szívességet, a testi érintést?

Az előadás után az érseksanádi gyülekezet vendéglátó szeretetét élvezhettük a szeretetvendégségben. A szünet után dr. Hotorán Gábor az egész életében „úton levő”, nagy formátumú, áldott életű püspökre, Ravasz Lászlóra emlékezett abból az alkalomból, hogy 1921-ben, 100 éve iktatták be püspöki hivatalába.

A továbbképzést a 393. énekkel zártuk.

Deliné Gurmai Zsuzsanna presbiter

Összefogás a menekültekért

„Oltárt épített ott, és elnevezte azt a helyet Él-Bételnek, mert ott jelentette ki magát neki az Isten, amikor bátyja elől menekült.” (1Móz 35,7)

A bibliai történetben Jákób jelölte meg azt a helyet ahol a becsapott bátyja elől való menekülés során istenélményben volt része. Isten megerősítő kegyelme által a menekülésében vigaszra lelt Jákób, mert megértette, hogy nincs egyedül.

Az orosz-ukrán háború százezreket kényszerített arra, hogy meneküljenek. Sokan Magyarországra érkeztek, ahol együtt érző szeretet, segítő kezek, gondoskodás fogadta őket. Ha oltárt nem is építenek majd, de szívükben biztosan elraktározzák azokat a helyszíneket és arcokat, amelyek segítséget jelentettek számukra tragikus menekülésükben. El sem lehet mondani, mennyi hála és köszönet hangzik el hazánk keleti határátkelő településeiben, illetve az országban azokon a helyeken, ahol a menekültek ellátást, segítséget kapnak.

Gyülekezetünk már a háború kirobbanása elején gyűjtést szervezett, hogy pénzbeli támogatást tudjunk küldeni azoknak, akik a menekülők támaszaiként szervezeten helytállnak. Eddig négyszázezer forintot adományoztunk a rászorulóknak megsegítésére. Egy vasárnapi istentisztelet, illetve a március 4-i evangelizációs istentisztelet perselypénzét ajánlottuk fel erre a célra. Egyéb adománygyűjtésünket hirdetjük a Facebook-oldalunkon és természetesen a vasárnapi istentiszteleteken is. Isten áldása legyen az adakozó lelkületű testvéreinken. Hordozzuk imádságban a szenvedőket, a harcokban elesett katonák családjait, és kérjük Istent, hogy adjon bölcsességet és hitet a hatalmasoknak, hogy békességre leljenek és békét teremtsenek.

Pálincás Gyula lelkipásztor

Fejlesztések a temetőben

„Áldott hely a temető; mindenkinek helyt ad ő. Befogad ő jövevényt, koldust, gazdagot, szegényt.” Ezt a régi éneket énekelte valamikor a temetőkaphoz érkező gyászmenet abban az időben, amikor még háznál ravataloztak és fizikailag is megtörtént az elhunyt utolsó útjára kísérése. A vigasztalódás lelki folyamatában ez az út nagyban hozzájárult a gyászt elszenvedők lelkében ahhoz, hogy vigasztalódjanak, hogy belépjenek az elengedés időszakába, majd tovább induljanak. Ha megsebzetten is, de erőt merítve tovább lépjenek és a feltámadásba vetett hitben éljék életüket. Szomorú tény, hogy manapság illik kerülni a gyászt, és ezzel sajnos megtörténik a gyász feldolgozásának mellőzése.

Égészen elképesztő dolgokat tesznek emberek azért, hogy saját magukat becsapva valami másnak lássák a halált, az elmúlást. Pedig az élet rendje ez: megszületünk, meghalunk, és eltemetnek minket. Én hiszem, hogy egy temetésen elmondott „miatyánk” és „hiszekegy” nagyobb vigasztalást jelent, mint egy hivatkozó zeneszám, vagy üres frázisokkal megtűzdelt életrajz-ismertetés.

A temető mégsem pusztán a halálról szól. A temető emlékhely, ami az életre emlékezik. Az ott lévő fák, bokrok, sírokon mosolygó virágok, koszorúk, a néma alázattal sorakozó sírkövek, fejfák nyugalmas csendet, békét árasztanak a kertben sétálóra, az elmerengőre, a hiánytól szenvedőre és boldogan emlékezőre. Városunkban a temető Egyházközségünk tulajdonában van. Számunkra fontos, hogy az ne csupán halottjaink nyughelye legyen, hanem valóban olyan kertként, parkként élje életét, ahol az oda látogató lelkében kicsit megtisztulva és elcsendesedve emlékezhethet.

A temető üzemeltetőjével, illetve egyházi közfoglalkoztatottjainkkal együtt arra törekszünk, hogy temetőnk rendezett, tiszta, ápoltságban várja az oda látogatókat. Örülünk és hálásak vagyunk, hogy anyagi támogatáson, fizikai segítségen túl rendszeresen kapunk például virágokat az Önkormányzattól. Ugyanakkor sajnálatos módon olykor felüti fejét a vandalizmus, vagy csak a hanyagság. Mindenesetre igyekszünk tenni temetőnk tisztaságáért, esztétikai állapotának fejlesztéséért.

A presbitériumunk 2022. január 25-én arról döntött, hogy gyülekezetünk adományaiból, azaz önerőből ebben az évben megvalósítjuk a ravatalozó tetőjének javítását. Boldogok vagyunk, hogy ebben a fejlesztésben helyet kaphat a régóta áhított lélekharang, amely keresztyén temetések alkalmával hirdeti majd a feltámadás örömhírét. Ugyanazon a presbiteri gyűlésen időszerűsítettük a temetőnk üzemeltető Hírös Temetkezési Kft. szolgáltatásának díjait, illetve a sírhelyek bérleti díjait. A díjtételek kiadványunk jelen számában megtekinthetők. Hálás szívvel köszönjük minden gyülekezettagnak azt, hogy anyagi hozzájárulásukkal támogatják a temetőben megvalósuló fejlesztéseket. Kívánom, hogy legyen mindannyiunk számára fontos, hogy temetőnk ékes, szép rendben adjon áldott teret az emlékezéshez, és sokak számára hirdesse továbbra is a feltámadás örömét, annak reményét.

Pálincás Gyula lelkipásztor

Hatályos temetési szolgáltatások díjai és sírhelyárak

A Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma, 2022. február 1-től az alábbiak szerint módosította a temetőrendeletét. A temetőrendelet módosítása összhangban van a temetőkről és a temetkezésekről szóló 1999. évi XLIII. törvény 25§ (1) Temetkezési szolgáltatási tevékenység alpontjával és a törvény végrehajtásáról szóló 145/1999. (X.1.) Kormányrendelet 1. számú mellékletének vonatkozó pontjaival az alábbiak szerint:

Fsz.	Szolgáltatás megnevezése	Nettó díj + ÁFA (Ft)
1.	Létesítmény (ravatalozó) igénybevételének díja	27.300.-
2.	Ravatalozó és környékének temetésre előkészítése és visszarendezése	6.300.-
3.	Ravatalozás temetőn, temetkezési emlékhelyen belül	16.800.-
4.	Ravatalozó eszközeinek használati díja	12.600.-
5.	Kegyeleti szakszolgáltatás ravatalozóban	6.800.-
6.	Elhunyt szállítása temetőn belül	18.500.-
7.	Sírásás koporsós temetés esetén	16.800.-
8.	Sírhelynyitás (kripta)	19.800.-
9.	Koporsósüllyesztés	10.300.-
10.	Sírásás urnás temetés esetén	7.400.-
11.	Koporsó temetési helyre való beillesztése	11.000.-
12.	Hantolás koporsós temetés esetén	14.700.-
13.	Hantolás urnás temetés esetén	6.300.-
14.	Sír felkoszorúzás	5.500.-
15.	Urna temetési helyre való elhelyezése temetőben	16.800.-
16.	Koporsóban eltemetett felnőtt ember exhumálása	50.400.-
17.	Urna kiemelése, kiadása	6.300.-
18.	Kommunális díj	8.900.-
19.	Temetési hely környékének temetésre való előkészítése és visszarendezése	6.300.-
20.	Elhunyt hűtése	2.600.-
21.	Temető fenntartásához hozzájárulás	5.300.-
22.	Hangtechnikai szolgáltatás biztosítása	7.900.-

Az ÁFA-tartalom mértéke a hatályos jogszabályok szerinti!

Hatályos sírhelyárak

I. Kategória	1 személyes	60.000.-Ft	25 évre	Új parcella
	2 személyes	120.000.-Ft	25 évre	Új parcella
II. Kategória út menti 1-2. sor	1 személyes	30.000.-Ft	25 évre	Régi parcellák
út menti 1-2. sor	2 személyes	60.000.-Ft	25 évre	Régi parcellák
III. Kategória út menti 3-4. sor	1 személyes	25.000.-Ft	25 évre	Régi parcellák
út menti 3-4. sor	2 személyes	50.000.-Ft	25 évre	Régi parcellák
IV. Kategória további sorok	1 személyes	20.000.-Ft	25 évre	Régi parcellák
további sorok	2 személyes	40.000.-Ft	25 évre	Régi parcellák
Kolumbárium	1 személyes	20.000.-Ft	10 évre	Helyfüggetlen
Kolumbárium	2 személyes	40.000.-Ft	10 évre	Helyfüggetlen
Mobil urnahely	1 személyes	40.000.-Ft	10 évre	Felső sor (1-2.)
	2 személyes	80.000.-Ft	10 évre	Felső sor (1-2.)
Mobil urnahely	1 személyes	35.000.-Ft	10 évre	Alsó sor (3-4.)
	2 személyes	70.000. Ft	10 évre	Alsó sor (3-4.)
Urnasírhely	1 személyes	40.000.-Ft	10 évre	Új parcella
	2 személyes	80.000.-Ft	10 évre	Új parcella
Kripta	1 személyes	90.000.-Ft	60 évre	1-2-es Kripta
	2 személyes	180.000.-Ft	60 évre	1-2-es Kripta
	3 személyes	270.000.-Ft	60 évre	1-2-es Kripta
	4 személyes	360.000.-Ft	60 évre	1-2-es Kripta

A fenti sírhelyárak Bruttó összegben értendők! Egyházfenntartást rendszeresen fizető gyülekezeti tagjaink továbbra is 50%-os kedvezményre jogosultak a megváltás díjából.

A Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma

Presbiteri családi nap disznóvágással

Hagyomány teremtési-ápolási szándékkal, presbiteri családi napot tartottunk disznóvágással január 15-én a parókia udvarban. A hízó Kovács Sándor presbiterünk és kedves felesége, Marika ajánlották fel. Hálásan köszönjük nekik ezt a felajánlást! A többi kelleket: fűszereket, töltött káposztához szükséges alapanyagokat, a fánk hozzávalóit, a gázpalackokat, zsírt, sütő olajat, és más kellekeket, savanyúságot, kenyeret, pogácsát a presbitercsaládok ajánlották fel.

Kora reggel volt fogópálinka, pogácsa és forralt bor, majd kezdődött a munka: szúrás, perzselés, kaparás, bontás és feldolgozás. A nagy munkához a „szakértelmet” Szalontai Bálint nyújtotta, a közreműködést a feldolgozásban a presbiter és családtagjaik végezték. A délelőtti órákban a presbiter asszonyok és presbiterfeleségek a konyhában szorgoskodtak, megsütötték a hagymásvért, majd elkészítették a friss pecsenyét. Szépen megterítették az óparókián az asztalokat. Közben megérkeztek a presbitercsaládok gyermekei, majd családi hangulatban elfogyasztottuk a finoman elkészített reggelit – sültvért és pecsenyét - finom otthonról hozott finom házi savanyúságokkal. Mindeközben már az üstben főtt (abálódott) a hurkának való alapanyag, a másik bográcsban pedig lassú tűzön főtt a finom disznótoros húsleves.

Reggeli után a gyerekeknek játékos program volt szervezve a Bagolyvárban, ahol az egyik presbiter testvérünk vezetésével vidáman töltötték el a szabadidőt. Az asszonyok hozzákezdtek a töltött káposzta készítéséhez, majd feltették egy nagy fazékban főni. A férfi csapat tagjai pedig elkezdtek darálni a kolbászhúst, majd a már közben megfőtt hurkának való alapanyagot is. Darálás után keverték-fűszerezték a kolbásznak szánt húst és töltötték meg szépen formálva - előkészítve a sütéshez. A kolbásztöltés után ugyanilyen módon készült el a hurka is - persze közben kóstolva, hogy jó-e az ízesítés? Persze a szorgos kezek munkálkodása közben volt, aki gondoskodott egy-egy fröccsről a finom pecsenye oldására és a különböző ízek semlegesítésére. Lassan feldolgozásra került a hízó minden része és üstbe került a tepertőnek való szalonna is.

Szépen összehangolt munka folyt, mindenki tudta a dolgát. Igazi otthoni-családi hangulat volt jó kedvvel és örömmel. Délután már az udvaron, nagy sütőtepsiben sült a kolbász és hurka. Az asszonyok megdagasztották, majd szaggatták és sütötték a szalagos fánkot a vacsorához.

Szép lassan elkészült a finom disznótoros húsleves és a töltött káposzta is, megsült a hurka és a kolbász. Ezután leülhetett a családok apraja és nagya a terített asztal mellé a disznótoros vacsora közös elfogyasztásához.

Olyan volt ez az

alkalom, mint otthon a családban régen, vagy már egyre kisebb számban ma is, csak itt nem a rokonság volt együtt, hanem a presbitercsaládok. Egy kicsit ápoltuk a hagyományokat, de felidéztek a régi disznótoros hangulatot is, és mindeközben a presbiter családok is egy szép napot töltöttek együtt közösségépítő szándékkal. Jó volt együtt lenni és egy kicsit kikapcsolódni ebben a pandémiától feszült világban.

Hálás köszönet mindenkinek, aki bármilyen felajánlással, kétkezi munkával, idejét odaszánva részese volt ennek a nagyon bensőséges presbiteri családi napnak! Köszönjük a lelkipásztorainknak a közös elgondolást, a támogatást és azt, hogy ezt az alkalmat a parókián tarthattuk meg!

A nagy sikerű alkalom után reménységgel várjuk egy év múlva az újabb presbiteri családi napot, a disznótort! **Holczmann Mihály** főgondnok

Évkezdő imanap Dunaszentbenedeken

Hálaadással, Istenben bízva, együtt kezdhettük meg a 2022. évet! 2022. január 8-án Dunaszentbenedek adott otthont a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye évkezdő imanapjának. Az érkezőket a gyülekezet és a presbitérium tagjai által készített kávéval, teával és finomságokkal várták.

A helyi lelkipásztor, Nt. Tóth-Imre Zita köszöntése után az alkalom énektanulással kezdődött. Nt. Pálincsné

Balogi Beáta lelkipásztor látta el a kántori szolgálatot, valamint az énektanulás is az ő vezetésével történt. A válogatott énekek a régi és az új, 2021 adventjén bevezetésre kerülő énekeskönyvből kerültek ki.

Egy-egy rövid igehirdetés után ének, majd az igehirdetésre válaszolva közös imádság hangzott el. Az igehirdetésekből a külső és belső csend kialakításának nehézségeiről, az őszinte gondolatok fontosságáról, a gyülekezetek, egyház egységéről, illetve az erre való törekvésről hallhattunk. 2022 a hitoktatás éve a Magyar Református Egyházban, így ennek felelősségét, a jelenlét fontosságát, valamint a példamutatást hangsúlyozta az igehirdető.

Buzdításként hangzott a közös imádság fontossága, hogy betegség esetén, nehézségek közepette is forduljunk imádságban Istenhez. Ebben a vírussal telt helyzetben is bízunk szereteteinket a mi Atyánkra, tanácsolta az igehirdető. Az igehirdetések szolgálatát Nt. Szanyi Ferenc apostagi, Nt. Nagy Dávid dunapataji és Nt. Tarr Csaba hartai lelkipásztorok látták el.

Nt. Bán Béla esperes úr záró szavai után énekszóban, a 25. zsoltár 2. versével kértük Isten vezetését, oltalmát: „Útaid, Uram, mutasd meg, hogy el ne tévelyedjem, Te ösvényidre taníts meg, miken intézd menésem. És vezérelj engemet a te szent igaz Igédben; Oltalmazd életemet, mert benned bízom, Úr Isten.”

Az alkalom szeretetvendégséggel zárult. Jó volt együtt lenni, jobban megismerni a szomszédos gyülekezeteket, azok gondjait, problémáit, mindemellett megélni az egység és az összetartozás örömét, felelősségét.

Farkas Katalin presbiter

Pitypangok között

Egy ember elhatározta, hogy gondozni fogja a háza előtti kis mezőt, mert tökéletes angol gyepet akart belőle csinálni. Minden szabad percét a rétnak áldozta. Már majdnem elérte célját, amikor egyszer tavasszal meglepetten látta, hogy a mezőn ragyogó sárga virágú pitypangok virítanak. Kiment, és kiirtotta őket. De másnap újabb két virág tűnt fel a rét zöldjében. Vett egy erős mérget. Hiába, mert ez sem használt.

Ettől a naptól fogva élete a sárga virágokkal folytatott harcban merült ki. Minden tavasszal egyre több virág termett a réten.

- Mit tehetnék? – kérdezte csüggedten a feleségétől.

- Miért nem próbálsz meg szeretni őket? – válaszolta nyugodtan az asszony.

A férfi megpróbálta. Nemsokára a ragyogó sárga virágokat már művészi alkotásoknak látta a mező zöld smaragdjában. Attól kezdve boldogan élt.

Idegessének az emberek? Miért nem próbálsz meg szeretni őket?

„Egymást kitartóan,
tiszta szívből
szeressétek!”

(1Pt 1,22)

Adója 1%-ával támogassa ön is a Magyarországi Református Egyház szolgálatát. **Technikai szám: 0066**

Gondnoki konferencia a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegyében

A Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye 2022. február 18–20. között tartotta gondnok-presbiteri konferenciáját Mátraházán, közel 40 fő részvételével. Nagy öröm volt, hogy a pandémia miatti két év kihagyás után a vonatkozó egészségügyi szabályok betartásával ismét megtartható volt az alkalom.

A gondnoki konferencia résztvevői Mátraházán

Kecskeméti Református Gimnázium vallásánára, egyházmegyei katechetikai előadó tartott előadást „Katechézis” címmel. Az előadás második része interaktív formában történt, melynek keretében kisebb csoportokat alkotva beszéltek meg a megadott témákat. Szombat délután még egy előadást hallhattunk dr. Kenyeres Tibortól, a Kerekegyházi Református Egyházközség presbiter-jegyzőjétől. Az előadás témája: Baksay Sándor református lelkész, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, szépíró, költő, műfordító élete, szolgálata és munkássága.

A délutáni és az esti órákban a főgondnokok számoltak be gyülekezeteikről, a pandémiás időszak nehézségeiről, az elmúlt két év eseményeiről, az örömeikről. Szinte egységes volt a beszámolókból az, hogy a templombezárások időszakában minden gyülekezet lelkipásztora igyekezett igei üzeneteket, áhítatokat készíteni és feltölteni az internetes felületekre. De volt, ahol az igei üzenet és imádság nyomtatott formában jutott el az idősebb gyülekezeti tagokhoz. Nehéz volt ezt az időszakot megélni! Hiányzott a gyülekezet közössége, a közös imádság, az élő igehirdetés és Isten dicsőítése énekszóval. Elmaradtak a keresztelek és esketések, de sajnos annál nagyobb számban kellett megállni a Covid miatt ravatal mellett. A beszámolókból hallhattunk arról is, hogy Istennek hála, ebben az időszakban is folytak a kisebb-nagyobb állagmegóvó felújítások a templomokban, a parókiákban, a gyülekezeti házakban, a ravatalozókban vagy a temetők úthálózatában.

Amikor a vírushelyzet lehetővé tette, újra kinyílhattak a templomajtók, megtarthatók lettek az istentiszteletek, a gyülekezeti alkalmak, a konfirmációk, a keresztelek, a hittantáborok és sok más közösségi alkalom is. Istennek adtunk hálát mindazokért az áldott alkalmakért és isteni csodákért, amiket ebben a nehéz időszakban megtapasztalhattunk!

A hivatalos programok közötti szünetekben és az esti órákban sokat beszélgettünk egymással, megosztottuk a beszámolókból kimaradt örömeinket vagy éppen közösségépítő tapasztalatainkat.

Vasárnap reggel imaközösséggel, délelőtt úrvacsorás istentisztelettel zártuk a kétnapos konferenciát esperes úr és főjegyző úr szolgálatával. Ebéd után lelkileg feltöltezve indultunk haza otthonainkba. Istennek adok hálát azért, hogy részt vehettem a konferencián, épülhettem a testvéri közösségben, tanulhattam másoktól. Legyen ezért Istené a dicsőség!

A főgondnokok és presbiterek nevében is szeretném megköszönni az egyházmegye elnökségének a konferencia megszervezését abban a reménységben, hogy egy év múlva ismét találkozhatunk a hegyen. Adj a Isten, hogy így legyen!

Holczmann Mihály főgondnok

Pénteken a délutáni órákban érkeztünk meg Mátraházára a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Konferencia-központjába, ahol az egyházmegye elnöksége fogadott bennünket.

A program Szőke Imre egyházmegyei főgondnok megnyitójával kezdődött, majd Bán Béla, az egyházmegye esperese köszöntötte a gyülekezetek főgondnokait és presbitereit. Az esti és a reggeli áhítatokat esperesünk és Varga Nándor lelkészi főjegyző tartották meg. Ezek az alkalmak segítettek bennünket lelkileg ráhangolódni az előadásokra és a gondnokok beszámolójára.

Szombat délelőtt Vincze Árpád, a

Kárász Izabella: **Holnapután ünnep lesz**

**Ma nagypéntek van, de holnapután
ünnepi harang kong a réteken.
Ó, e hangot én valahonnan már
régről, jól ismerem.**

**Holnapután ünneplő sokaság
ünnepet ül fönt, a Sion-hegyen,
holnapután ó, ünnepet ülünk,
ünnepe lesz, Istenem!**

**Csak én maradok lenn, mert hiába,
gyümölcstelenül állok. Senkinek
nem lett köröttem szent feltámadása,
üresek a szívek!**

**Támadj fel bennem úgy, hogy közeledbe
hozzam a holtak seregét. Igen,
győzelmesen, hogy boldogan érezzem:
ünnepe lett Istenem...**

Karácsonyi szeretetcsomag 80 év feletti időseinknek

A karácsony előtti napokban egy szerény, de nagy szeretettel készített csomaggal látogattuk meg 80 év feletti gyülekezeti tagjainkat. A legidősebbjeinknek szánt apró figyelmességet nagy szeretettel, személyesen igyekeztünk átadni gyülekezetünk nevében, ezzel kívánva nekik és szeretteiknek áldott karácsonyt, és boldog új esztendőt egészségben, békességben, szeretetben.

A közel száz csomag kiszállításában Holczmann Mihály főgondnok, valamint Farkas Katalin, Ferenczy József és Janovicsné Paál Ilona presbíterek voltak a lelkipásztorok segítségére.

A következő igével kérjük Isten áldását időseink életére: „Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg - mondja könyörülő Urad.” (Ézs 54,10).

Pálinskásné Balogi Beáta lelkipásztor

Evangelizáció gyülekezetünkben

Március 4-én evangelizációs istentiszteletet tartottunk a gyülekezetünkben. Az igét Nt. Dajka Csaba tiszabecs-kispaládi lelkipásztor hirdette, aki 400 km-t utazott családjával, hogy a szabadszállási gyülekezetben szolgálhasson ezen az estén.

A nagytiszteletű úr szívhez szóló és lélekemelő prédikációjában nemcsak igemagyarázattal szolgált, hanem a mai ukrán-orosz háború következményeként menekülésre kényszerült emberek sorsáról, szenvedéseiről is beszélt. Tiszabecs határmenti település, ami most hatalmas teherrel küzd a menekültek befogadásával, ugyanakkor minden fizikai és lelki segítséget megad a kis gyülekezet a falu közösségével együtt, hogy segítsék a menekülésre kényszerült embertársaikat.

Nt. Dajka Csaba
tiszabecsi lelkipásztor

Az istentisztelet perselypénzét – 300.000 Ft-ot - a Tiszabecsi Református Egyházközségnek ajánlottuk fel, hogy az adományból továbbra is segíteni tudják a menekülteket. Hálásan köszönjük az adományokat! Az alkalmon szolgált énekarunk is, mely ismét szebbnél szebb, szívhez szóló énekekkel emelte az alkalom színvonalát.

Süveges-Holczmann Andrea presbíter

Hívogató bibliaóra

Minden csütörtökön 18.00 órától bibliaóra hívogatjuk testvéreinket. Ebben a rohanó, sok bajjal, háborúsággal és szörnyűséggel terhelt világban szükségünk van arra, hogy a hét közepén elcsendesedjünk, összegyülekezzünk az Ige köré, és közösen fohászkodjunk Istenünkhöz, nem csupán önmagunkért, hanem a világ békéjéért, családjainkért, gyülekezetünkért, városunkért, egyházunkért, országunkért, magyar nemzetünkért itthon és határainkon túl is. Találkozzunk minél többször!

Áldó hatalmak oltalmába rejtve...

(Az új énekeskönyv 628. dicséréte)

Ha gyötri, bántja szívünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,
Mit nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.

S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött, keserű, nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja hű atyai kéz!

És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünkt,
Hogy életünket szenteljük neked!

A csend köröttünk mélyen szerteárad.
Hadd halljuk azt a tiszta éneket,
Amely betölti rejtett, szép világod,
Hol téged dicsér minden gyermeked!

szöveg: D. Bonhoeffer, 1944/45 | fordítás: Dóka Z. | dallam: Vizi I.

Az ének szerzője a XX. német mártír teológusa, Dietrich Bonhoeffer, akinek alakja megkerülhetetlen a protestáns teológiában. 1945. április 9-én végezték Hitler parancsára. Bonhoeffer részt vesz a Hitler elleni összeesküvésben, ezért 1943-ban börtönbe kerül. Két évig tartó rabsága alatt rengeteget ír. Börtönleveleiből kiviláglik az Istennel való kapcsolatának megerősödése és a Krisztus-követés mélysége.

A háború befejezése előtt néhány héttel a Gestapo megtalálja azokat az iratokat, amelyek a Führer elleni merényletbe kötik a nevét. Hitler külön parancsára 1945. április 9-én felakasztják a flossenburgi lágerben.

Dietrich Bonhoeffer elvei és hite mellett kitartott mindhalálig. Tudta és érezte, hogy „Ő hű lesz, bármit hozzon a jövő”. Ennek a gyönyörű éneknek a szavai által bátorítson most bennünket mindenható Istenünk ezekben a nehéz, háborús időkben. Merítsünk belőle erőt, biztatást, és az Ő segítségével, erejével felvérteződve fussuk meg azt a pályát, amelyet Urunk nekünk szánt.

Használatban az új énekeskönyvünk

Azt hiszem, kijelenthetem, hogy mi a Szabadszállási Református Egyházközösségben nagy örömmel és lelkesedéssel fogadtuk az új énekeskönyvet. Óriási várakozás előzte meg, a gyülekezet tagjai kíváncsian és nyitott szívvel vették kézbe az első nyomtatott példányokat. Ez az énekeskönyv nem csupán a szó szoros értelmében vett énekeskönyv, hanem annál jóval több. A napi csendességünk részévé válhat, hiszen egyben imádságoskönyv is, mely az énekek mellett napszaki imádságokat is tartalmaz.

2021. advent 1. vasárnapja óta programszerűen minden vasárnap és csütörtökön éneklünk az új énekeskönyvből. Minden vasárnapi istentisztelet és hétközi alkalom előtt énektanítás van, ahol általában két új énekkel ismerkedük meg, vagy ismételjük az eddig megtanultakat.

Gyülekezetünkben tudatosan készültünk az új énekek megismertetésére, hiszen tudtuk, hogy ennek az ügynek az élére kell állni, ez a mi feladatunk, senki nem fogja megtenni helyettünk. Már az új gyűjtemény megjelenése előtt is rendszeres használatban volt a *Lélekkel és értelemmel* c. előkészítő füzet. Ismerkedtünk az énekekkel, a rendkívüli alkalmak, evangelizációk énekei is következetesen ebből lettek kiválasztva.

Így azt mondhatom, hogy a gyülekezetet nem érte váratlanul az új énekeskönyv ének anyaga, hiszen a régi kedves református énekeink mellett nagyon sok ismerős új éneket találtak benne már az első kézhez vétel után. Szívesen éneklük és pillanatok alatt megtanulják a népdal dallamra íródott énekeket a gyermekek is a hittanórákon. Számos új „slágergyanús” ének került elő. A teljesség igénye nélkül, csak néhány példát említve: ilyen például a 628. dicséret (*Áldó hatalmak oltalmába rejtve...*), ami erőt adhat a mostani háborús időkben, vagy 799. dicséret (*Mindig velem, Uram...*), a kárpátaljai reformátusok himnusza, ami szép kifejezése a Kárpátaljával való szolidaritásunknak. Napjainkban a békéért való könyörgésünk részévé váltak ezek az énekek. De még hosszasan folytathatnánk a sort.

Szeretettel és türelemmel tanítunk és tanulunk alkalomról alkalomra. A rendelések akadozása miatt még nem jutottunk el oda, hogy minden gyülekezeti tag kezében ott legyen a saját új énekeskönyve. Azt gondolom, hogy ez egy hosszabb folyamat lesz. (Türelmesen várjuk a Kálvin Kiadó újabb szállítmányát.) Amíg erre a szintre nem jutunk el, addig is minden vasárnap és hétközi alkalommal nyomtatott formában adjuk kézbe az éppen tanult vagy ismételt két új énekeskönyvi éneket. Tisztában vagyunk azzal, hogy ez nem túl környezetbarát megoldás, de így az új énekeket tartalmazó énekes lapokat gyülekezeti tagjaink hazaviszik, és otthon is újra előkerülhetnek az egyéni csendességük során.

Isten áldása legyen az új énekeskönyv megismerésének hosszú útján! Kívánom, hogy származzon sok áldás annak otthoni és gyülekezeti használatából! **Pálkásné Balogi Beáta** lelkipásztor

Nt. Magyar Csanád
fülöpszállási lp. igazgatója

számos példán keresztül magyarázta és fejtette ki az 1. parancsolatot, melynek segítségével még érthetőbbé tette ezt a jól ismert igeszakaszt.

Az igemagyarázat után lelki beszélgetés következett az ígéről:

- számodra mit jelent: *Én az Úr, vagyok a te Istened....*
- elbizonytalanodsz-e, ha látsz másokat „lemorzsolódni”?
- miként tudsz te példát mutatni a követésre?

A fenti kérdésekkel kapcsolatban több hozzászólás volt a lelkipásztorok és presbiterek részéről. A lelki beszélgetés imaközösséggel zárult és ezután lelkileg feltöltöttek tértek haza.

Holczmann Mihály

Imádság a háború ellen

Uram, irgalomnak és szeretetnek Istene, a háború véres fellegeit Szentlelked erejével távoztasd el tőlünk. Uram, Te mondtad: aki embervért ont, annak vére ember által ontassék ki.

Uram, adj bölcsességet a népek vezetőinek. Rettentsd vissza őket az irtózatok öldöklésétől. Mutasd meg, hogy a kiontott vért nem lehet lemosni többé annak a kezéről, akire reá hullott. Érted meg mindenki, hogy a háborúban csak a bűn győz, és mindenki veszít.

Uram, ne engedd, hogy hitvesek elszakadjanak hitvesüktől, hogy apák elhagyják gyermekeiket, hogy a házakat siralom járja át, és a termő mezőkön véres tetemek heverjenek, sőt inkább hozd el az igazságnak és a szeretetnek a lelkét minden népekre. Hatalmas kézzel törd össze a büszkélkedőt és a jogtalanokot.

Állj azok mellé, akik a béke törvényeit követik. Ne engedd eltiporni a gyengét, ha igazságban jár. Áldd meg a hatalmat, ha az erőszak az igazsága. Könyörülj ezen a bűnös és Ellened lázadó emberiségen. Szent Fiad vére reá hullott erre a földre, óh, hadd hajtson ki általa a béke és a jószág kenyérének magvetése. Ámen.

(Az imádság Muraközy Gyula: *A Sionnak hegyén* című kötetéből származik)

Kisköri bibliaóra Dunavecsén

2022. január 6-án Dunavecsén tartották első kisköri bibliaórájukat az apostagi, dunavecsei, fülöpszállási, kunszentmiklósi, solti, szabadszállási, szalkszentmártoni és a tassi gyülekezetek presbiterei.

Az egyházközsegek lelkipásztorait, a közel nyolcvan presbitert és gyülekezeti tagot Nt. Ablonczy Gábor dunavecsei lelkipásztor köszöntötte.

Köszöntés után Nt. Pálkásné Balogi Beáta szabadszállási lelkipásztor az új énekeskönyvből tanított énekeket a gyülekezetnek.

A kisköri bibliaórák témáinak tanítása négy alkalommal a Tízparancsolat első négy parancsolatának magyarázatára épül. Az első alkalommal Nt. Magyar Csanád fülöpszállási lelkipásztor végzett tematikus szolgálatot.

A tanítás textusa az 1. parancsolat volt: *„Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából”*. Nagytiszteletű úr

Kisköri bibliaóra a Dunavecsei Református Kollégium felújított dísztermében

Egyházfenntartói járulék emelése

Presbitériumunk a 2022. január 25-én tartott presbitéri gyűlésen döntött az egyházfenntartói járulék mértékének emeléséről.

Ennek értelmében az egyházfenntartói járulék 2022. január 26-tól 6.000 Ft/fő/év.

Isten áldásának kérésével köszönjük az adományokat, melyet továbbra is befizethetnek a Lelkészi Hivatalban, átutalhatják a gyülekezet 11732356-20020062 számú bankszámlaszámára, vagy akár az újságunkban található csekken is befizethető.

Átutalásnál, illetve postai csekken történő befizetésnél is szíveskedjenek feltüntetni nevüket, lakcímüket, valamint a befizetés jogcímét.

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten”. (2Kor 9,6-7)

Ökumenikus imahét Szabadszálláson

Február 8. és 10. között tartották meg Szabadszálláson közös, ökumenikus imahetüket a református és katolikus gyülekezet tagjai.

A keresztények minden évben a világ minden táján azért gyűlnek össze, hogy imádkozva növekedjenek az egységben. Az imáik egységesek egy szétszakadozott világban.

Az imahét vezérfonala ebben az esztendőben Máté evangéliumából a következő ige: „Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt” (Mt 2,2). E vezérfonal alapján a napkeleti bölcsek történetének egy-egy mozzanata jelent meg a hallgatóság előtt nyolc napon keresztül, melynek legfőbb üzenete, hogy Isten Jézusban közölt megváltó szeretete egyetemes, ő az egész világ Megváltója. Messze napkeletről is jönnek őt imádni, de arra buzdítanak, hogy jöjjünk hozzá, higgyünk őbenne mi is, akik nyugaton élünk, vigyük el neki hálaadásunk ajándékait hitben, reménységben, szeretetben, mert erre vár a világ.

Február 8-án, kedden este a katolikus egyházközség látta vendégül a református gyülekezet tagjait. A katolikus templomban Pálincás Gyula nagytiszteletű úrtól hallhattuk az ígét. Az istentisztelet kezdetén a gyülekezetünk énekkara három énekszámmal szolgált.

**Tamás Sándor plébános úr
gyülekezeti termünkben**

templomba, hogy Istennek tetsző, vallásosságát mutató ember legyen, imádkozik, énekel és mindenben úgy viselkedik, mint egy „jó” keresztény, de utána kimegy a templomból és teljesen máshogy él tovább... segítséget, toleranciát, empátiát elutasító, közönyös érzésekkel a betegek, szegények iránt semmit nem érző emberként él tovább. Fontos, hogy türelmesek legyünk egymással, segítsük egymást mindennapjaink nehézségeiben, problémáiban.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

**„Mert láttuk az ő csillagát napkeleten,
és eljöttünk, hogy imádjuk őt.”**

(Mt 2,2)

Énekarunk szolgálata a római katolikus templomban

Az imahét vezérfonalához kapcsolódóan tartotta prédikációját a nagytiszteletű úr. Arról a napjainkban állandóan jelen lévő nyugalanságról beszélt, ami sok évvel ezelőtt Heródes életében is jelen volt Jézus születésekor. Mindig nyugtalanok vagyunk valami miatt, ami meghatározza életünket, de az mindig megoldódik, elmúlik vagy átalakul egy más érzéssé, a legjobb esetben a megnyugvássá.

Február 10-én este a katolikus testvéreket hívták a református gyülekezeti tagok a református gyülekezeti terembe, ahol Tamás Sándor plébános úr mondta el gondolatait.

A plébános úr szintén a napkeleti bölcsek történetének vezérfonalához kapcsolódóan beszélt: a három király elment Betlehembe, hogy felkeresse a kis Jézust és hódoljon neki. A mai ember is elmegy a

Reményik Sándor: Békesség Istentől

*Nincs nyugalom, nincs nyugalom, - a szív,
Amíg ver, mindörökre nyugtalan.
De mindörökké nyughatatlanul,
Istentől mégis Békessége van.
Nyugalma nincs, de Békessége van.
Békesség Istentől.*

*Nincs nyugalom, nincs nyugalom, - vihar,
Örök hullámozás a víz felszíne.
De lent a mélyben háborítatlanul
Pihen a tenger s az ember szíve,
Hadd hullámozzék a víz felszíne.
Békesség Istentől.*

*Nincs nyugalom, nincs nyugalom, - s ez a
Nyugalanság, mint a járvány, ragad.
Te sugarazd szét békességedet
És szóval, kézfogással másnak add.
Az Isten Békessége is ragad.
Békesség Istentől.*

*Reggel mondd, délben mondd és este mondd
A Feltámadott első, szép szavát.
És ragyogóbbá lesz a reggeled
És csillaghímesebb az éjszakád.
És békességesebb az éjszakád.
Békesség Istentől.*

*Békesség Istentől: mi így köszönjünk,
Hogy köszöntésünkben lélek legyen -
Vihartépett fák - ágainkon mégis
Vadgalamb bűg és Békesség terem.
Békesség: köszöntésünk ez legyen.
Békesség Istentől.*

elvonó, hanem hitre segítő, ajándékozó kúrát javasol. Egy olyan tartalmasabb élet lehetőségét, amelyben nem lesz szükség a szenvedély által nyújtott testi-lelki egészség-rombolás „örömeire”. A cél az élethosszig tartó gyógyulás, mert akár a kémiai hatású, vagy akár a viselkedés függőségben szenvedő betegségben olyan folyamatok alakultak ki a szervezetben, amely akár 20 év után is vissza tud fordulni. Egyedül nagyon ritkán megy a leszokási folyamat, de VAN SEGÍTSÉG!

Magyarországon Dömösön és Ráckeresztúron van rehabilitációra lehetőség, illetve Kecskeméten és a régióban működik a már említett Magyar Kékkereszt csoport prevenciós, segítő, utógondozó és rehabilitációs tevékenységével.

Hodánics Tamás két elgondolkodtató kérdéssel zárta előadását.

- Isten a függőségben élő ember életében is jelen van?
Igen/Nem/Miért/Hogyan?
- Hogyan segíthet a hit a szenvedélybetegnek megállni és a józanságban maradni?

Együttlétünk végén „100 év – 10 perc” jelmondatunk szerint Varga Nándor lelkész megemlékezett a 100 éve született Nemes Nagy Ágnes református kötődésű költőnő születésnapjáról életének rövid ismertetésével, illetve Halász Judit előadásában egyik gyermekversével. Mező Gábor kecskeméti presbiter a költőnő egyik istenes versét szavalta el. Köszönjük a tartalmas, Istentől áldott együttlétet!

Szalontainé Lukácsi Lídia presbiter

Helvécián jártunk

A 2022. év második presbiteri továbbképzési programjának helyszíne volt március 20-án délután, a majd egy évtizede épült nagyon szép kivitelezésű helvéciai református templom.

A szíves vendégfogadás után az alkalmat Nt. Varga Nándor, Kecskeméti Református Egyházközség parókus lelkésze nyitotta meg és megkérte Nt. Faragóné Bencsik Dóra helyi lelkészasszonyt egy rövid áhítat megtartására.

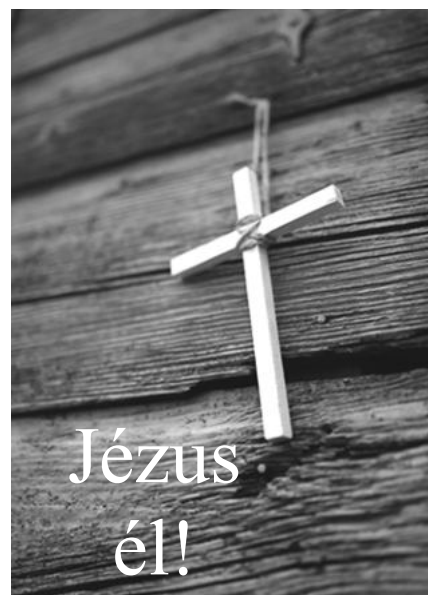
Mint később kiderült, az alkalomhoz kapcsolódó ígét választott János evangélista első leveléből: „Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5,4-5)

Az áhítat után a presbiteri továbbképzés fő témájára tértünk át, amelyet Hodánics Tamás addiktológus és egyben kórházi lelkész tartott. Ő is a Kecskeméti Református Egyházközségben szolgál és a Kékkereszt csoport vezetője. Ez a csoport a káros függőségekkel küzdő szenvedélybetegeknek nyújt segítséget a leszokásban, illetve támogatja a problémában érintettek családtagjait is. Vezérmondatuk: „Segíts ki minket a nyomorúságból, mert emberi segítség hiábavaló” (Zsolt 60,13)

Hodánics Tamástól nagyon sok hasznos információt kaptunk a szenvedélybetegségekkel kapcsolatban. A jó irányú, „mennyeiségű” szenvedélyekkel nincs probléma. Mint például a hitünk megélése, családi kötődések, hobbik, stb. Vannak viszont kémiai anyagok (ital, drog) által okozott és viselkedési módokbeli (pl. evési zavar, testképzavar, vásárlási mánia, szerencsejáték, munkamánia, kleptománia, stb.) szenvedélyek.

Ha az egészséges határt átlépjük, akkor vált egészségtelenségbe és ezután a káros függőséggel küzdő ember számára az élet értelmét szenvedélye jelenti mintegy „mókuserék”-szerűen. Ahhoz, hogy szenvedélyét elhagyja, nem annak okait kell keresni, hogy miért alakult ki, hanem hogy mit okoz! Fontos, hogy tudjon NEM-et mondani. Olyan új értéket kell számára mutatni, amelyek alkalmasak arra, hogy egész életét betöltsék, és így kényszer nélkül, önként fordítson hátat korábbi életének.

Éppen ezért nem

Egyházkerületi főgondnoki konferencia Budapesten

Március 5-én volt Budapesten a Nagyvárad téri református templomban az egyházkerületi főgondnoki konferencia, ahol több mint 200-an voltunk jelen a Dunamelléki Egyházkerülethez tartozó gyülekezetek képviselőiben. A nyitó áhítatot Nt. Somogyi Péter, a Budapest-Fasori gyülekezet lelkipásztora, az Egyházkerület lelkészi főjegyzője tartotta.

Az áhítat után az első előadó Veres Sándor, a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoka volt „*Presbiterek közössége és felelőssége*” címmel. Az előadásban elhangzottak úgy vélem megvalósulnak a szabadszállási gyülekezetben: presbiterekből szakbizottságok létrehozása, az Istentől kapott talentumok hasznosítása a presbiteri szolgálatban, segítve ezzel a lelkipásztorok szolgálatát, gyülekezet épülését. Főgondnok úr kérte, hogy a presbiterek minél több „világi tennivalót” vegyenek le a lelkipásztorok válláról azért, hogy a lelkipásztorok valóban a lelkigondozásra, a lelkészi szolgálatra, a hitoktatásra, a hitre nevelésre és a közösségépítésre tudjanak koncentrálni.

A következő előadó Balog Zoltán püspök úr volt, az előadásának címe: „*Presbiterek felelőssége az egyházkormányzásban*”. Mielőtt az előadást megkezdte püspök úr, tájékoztatott bennünket arról, hogy előző nap március 4-én, Kárpátalján tett látogatást a magyarországi református püspöki kar (Dunántúli, Dunamelléki, Tiszáninneni és Tiszántúli) a Kárpátaljai Református Egyházkerület püspökének meghívására. Elmondta, hogy együtt imádkoztak azzal a 30 kárpátaljai református lelkipásztorral, akik az ottani gyülekezetekben végzik a szolgálatot. Hálás volt azért, hogy ott maradtak a lelkipásztorok, nem menekültek az anyaországba, és a végsőig kitartanak a gyülekezeteikben. Megállapodtak abban, hogy a Magyar Református Szeretetszolgálat folyamatosan végzi a gyűjtést, segíti a menekülteket és a kárpátaljai magyar testvéreket! Ajánlotta, hogy csak a Magyar Református Szeretetszolgálaton vagy más karitatív szervezeteken keresztül küldjük az adományainkat, mert az egyéni utasként kiszállítani szándékozók természetbeni adományait az ukrán vámosok levámolják.

Püspök úr tájékoztatót adott arról, hogy 2021. október 1-től zsinati határozatban egységesen bevezetésre került a „főgondnoki” tisztség használata minden gyülekezetben. Továbbá a Zsinat új gyülekezeti forma létrehozásáról is döntött: „gondozó gyülekezet”. A korábbi rendtartás szerint, anyaegyházközségek, társegyházközségek, missziói gyülekezetek (szórványok) voltak, azonban most sajnos szükségessé vált a gondozó gyülekezeti státusz létrehozása is.

Elsőként a Baranyai Református Egyházmegyében vezették be a gondozó gyülekezetet annak okán, hogy Baranya megyében a demográfiai hullám hatására a kistelepülések elnéptelenedtek, a kisebb falvakban már csak néhány református család él, önálló gyülekezetet nem tudnak fenntartani. Emiatt hozták létre Baranyában a gondozó gyülekezetet lelkipásztorral, presbitériummal, azzal a feladattal, hogy végezzék a lelkészi szolgálatot és felügyeljék a templomaik, parókiák és más ingatlanok állagának megővését.

Ezért is hangsúlyozta püspök úr a főgondnokoknak, hogy a lelki építkezés mellett fontos az egyházközségek működőképességének megőrzése, pénzügyi finanszírozhatósága, a költségvetés alapos átgondolása és megalapozottsága. Szólt a hitoktatásról, annak felelősségéről, az egyházi iskolákban folyó hitre nevelésről (református óvodákban, általános iskolákban, gimnáziumokban, egyetemeken), illetve az ezekben az intézményekben folyó oktatás lehetőségeiről. Utalt arra is, hogy a 2013-as tanévtől az állami általános iskolákban bevezetésre kerülhetett a hit- és erkölcstanoktatás az oktatási rendbe. Ennek kidolgozásának ő maga élharcosa volt a minisztersége idején.

Beszélt az állami anyagi támogatások lehetőségéről, bátorításról (templomfelújítások, egyházi ingatlanok, programok stb.). Ez a lehetőség nem kegyelmi adomány, hanem 1945 utáni egyházi vagyonok államosított értékeinek visszaadása. Mindemelett szólt püspök úr az előttünk álló választásról, annak lehetséges veszélyeiről az egyházakat érintően („*az egyházak vonuljanak ki az iskolákból*” - hallunk ilyet), nincs szükség az egyházak támogatására, ugyanakkor felhívta a figyelmet az álkeresztény prófétákra és ígéreteikre. Ennek valóságát a gyülekezetünk is megtapasztalta 2006-ban, amikor az akkori kormány megszüntette az egyházi fenntartású alapfokú művészeti iskolák állami támogatását, melynek következtében meg kellett szüntetni a jól működő intézményünket, ahol hangszeres képzések és amatőr művészeti csoportok oktatása folyt.

A délutáni órákban még további előadások voltak. Nt. Lenkey István, a Paksi Református Egyházközség lelkipásztora tartott előadást a „*Presbiteri felelősség az adakozásban*” címmel, majd ezt követően Bor Imre, a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnöke tartott előadást a „*Presbiteri Szövetség felelőssége presbiterek közösségében*” címmel.

A konferencia végén kérdések felvetésére volt lehetőségünk, amelyre a püspök úr adta meg a válaszokat. Azzal zárta az együttlétünket, hogy hagyományt teremtve a szorosabb kapcsolattartásnak, egy év múlva ismét összehívásra kerülnek a főgondnokok az együtt gondolkodás és az épülés erősítése érdekében. Áldott volt ez az alkalom, örömmel vettem rész az Egyházkerület főgondnoki konferenciáján, gyarapítva hitbéli és más ismereteimet gyülekezetünk épülése érdekében!

Holczmann Mihály főgondnok

Mi van az „Isten háta mögött”?

Februárban is sor került a havonta megtartandó ifjúsági istentiszteletre, amire csaknem 40 fiatal jött el. A február 20-án, vasárnap, 11.00 órakor a bagolyvárban kezdődő alkalomnak Jónás próféta története volt a témája.

Ez a sokak számára jól ismert történet azzal a tanulsággal ismertette meg a jelenlévőket, hogy Isten elől nem lehet elfutni, előle nem tudunk elbújni. Nem létezik olyan, hogy az „Isten háta mögötti hely”. Viszont nem is kell, hogy legyen, ugyanis, az ő akarata mindig jó, mert mindig a mi javunkat szolgálja. Még akkor is, ha ezt nem látjuk be, vagy mi másként szeretnénk alakítani a történeteket.

Fülbemászó ifjúsági énekekeinket Pálincás Gyula nagytiszteletű úr és Hatos Milán konfirmandus kísérték gitárral, a vetítésben Sipos Péter segített. Az istentisztelet végén – a témához kapcsolódóan – egymás kezét megfogva egy hajót formáztunk, és így imádkoztunk közösen családjainkért, szeretteinkért, felebarátainkért, azokért, akik nehéz élethelyzetben voltak.

Az istentisztelet után a szülők és gyülekezeti tagok által felajánlott sós és édes süteményeket fogyaszthattuk el jóízűen, amiket Farkas Kati néni gyönyörűen elrendezett nekünk az óparókián megterített asztalon. Még finom teát is készített a gyerekseregnek.

Hiszem, hogy ez az egyórás ifjúsági istentisztelet nagyon szép emlékeket és élményeket hagyott mindenkiben, és sokak számára jóleső lelki felüdülés lehetett.

Köszönjük lelkipásztorainknak és mindenkinek – szülőknek, presbitereknek, fiataloknak egyaránt – aki valamilyen módon segített ennek az ifjúsági alkalomnak a szervezésében és lebonyolításában.

Szeretettel várunk mindenkit a következő ifjúsági istentiszteletre, amely április 3-án lesz megtartva. Áldás, békesség!

Pálincás Emma

Nt. Pálincás Gyula
igeszolgálat
Kunszentmiklóson

Kisköri bibliaóra Szabadszálláson és Kunszentmiklóson

A Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye területileg egybeesik a közigazgatási megyénk területével. Ez a legnagyobb megye, így következésképpen területét tekintve a mi egyházmegyénk a legnagyobb kiterjedésű egyházmegyéje a Református Egyháznak. A gyülekezetek között lévő hatalmas távolságok miatt területileg kisebb körökre – vagy ha úgy tetszik, körzetekre – van osztva egyházmegyénk, azért, hogy az egymáshoz közelebb fekvő gyülekezetek lelkészei és maguk a gyülekezetek is szorosabb kapcsolatot ápoljanak egymással.

A szabadszállási gyülekezet a solti kiskörhöz tartozik Fülöpszállással, Szalkszentmártonnal, Kunszentmiklóssal, Tassal, Apostaggal, Dunavecsevel és Solttal együtt. Ezen gyülekezetek lelkipásztoraival igyekszünk rendszeresen, legalább kéthavonta találkozni. Nagyon fontosak ezek a találkozások, hiszen ilyenkor elcsendesedünk az Ige körül, együtt imádkozunk, megosztjuk egymással örömeinket, bánatunkat, lelkészi szolgálatunkban felmerülő nehézségeinket, esetleges elakadásainkat.

2021 végén elhatároztuk, hogy januártól újra indítjuk a kisköri bibliaórákat. Minden hónap első csütörtökét januártól áprilisig kisköri bibliaóráként jelöltük meg, valamint megegyezésre jutottunk abban is, hogy a Tízparancsolat I-IV. parancsolatát vesszük át alkalomról alkalomra. Januárban Dunavecse, februárban Szabadszálláson, márciusban pedig Kunszentmiklóson gyülekeztünk össze, hogy együtt hallgassuk Isten Igéjét a kiskörhöz tartozókkal. Januárban Nt. Magyar Csanád fülöpszállási lp. szolgált az I. parancsolat, februárban Nt. Alföldy-Boruss Dániel szalkszentmártoni lp. a II. parancsolat, márciusban pedig Nt. Pálincás Gyula a III. parancsolat alapján. Áldott alkalmak és találkozások voltak ezek.

Legközelebb április 7-én Szalkszentmártonban találkozunk, ahol Nt. Dobos Bence tassi lelkipásztor fogja Isten áldott Igéjét hirdetni közöttünk a IV. parancsolat alapján. Isten áldja meg kiskörünk minden gyülekezetének életét, jövőjét!

Nt. Alföldy-Boruss
Dániel prédikációja
Szabadszálláson

Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztor

Születésnapot ünneplő klubosok

11 éves a baba-mama klub

Tizenegy évvel ezelőtt, amikor több mint negyven év szolgálat után nyugdíjba készültem, azon gondolkodtam, hogy mit kellene csinálnom a jövőben ráérős napjaimban.

Beszélgettünk az akkori lelkészasszonnyal Máté Sándorné Emesével és ő azt mondta „Csináld babaklubot”. A gondolatot

gyorsan tett követte, a beszélgetés után 2 héttel megtartottuk az első foglalkozást. Így kezdett el működni a babaklub a református gyülekezetben. Hét anyuka volt jelen a kicsi gyerekével. Ők a mi első kisfecskeink, akik ugyan már felső tagozatosok az iskolában, de amikor csak tehetik, visszalátogatnak.

Nagyon jó kis közösség alakul ki mindig rövid időn belül, mert a csoportok cserélődnek. Egymást segítik az anyukák, barátságok szövődnek. A csoportba járó gyerekek sokkal könnyebben szoknak be a későbbi közösségbe. Mi vagyunk a bölcsőde és óvoda „előszobája”. Itt megismerik egymást, megtanulnak együtt játszani. Nagy ölelések vannak a találkozásokor.

Minden alkalommal megtöltjük tartalommal a játék mellett a délelőtti. Megünnepeljük a születés és névnapokat, megemlékezünk egyházi ünnepeinkről, különböző témákban vendég előadókat fogadunk. Mentőtiszt, gyermekorvos, rendőr, óvónő, bölcsődei gondozónő minden évben visszatérő vendég nálunk. Kézműveskedünk, saláta partin kóstoljuk a

A babaklubosok meglepetése a klubvezetőnek

finomabbnál finomabb salátákat.

Rendkívül hálás vagyok az Úristennek, hogy ezt a lehetőséget sugallta nekem és nyugdíjasként is azt csinálhatom, amit nagyon-nagyon szeretek. Hálás vagyok a lelkészeinknek és a presbitériumnak, hogy lelkiileg és anyagilag is támogatják a foglalkozásokat. Köszönöm az anyukáknak, hogy jönnek, hozzák az aprócskákat minden szerdán délelőtt. Végül köszönet illeti Bognárné Katikát is, aki évek óta süti nekünk a (mindig nagyon finom) születésnapos tortát.

Janovicsné Paál Ilona presbiter, klubvezető

A HITANOKTATÁS ÉVE - 2022.

A 2022/23. TANÉVBEN IS VÁLASZTHATÓ
AZ ÁLLAMI ISKOLÁK
1-8. ÉVFOLYAMÁN

REFORMÁTUS HIT-ÉS ERKÖLCSTAN

BIBLIA

MŰVELTSÉG

ÉLMÉNY

„HINNI TANÍTS, URAM!”

A DÖNTÉS AZ ÖNÖKÉ!
Érdeklődjön, tájékozódjon:
hittan.info

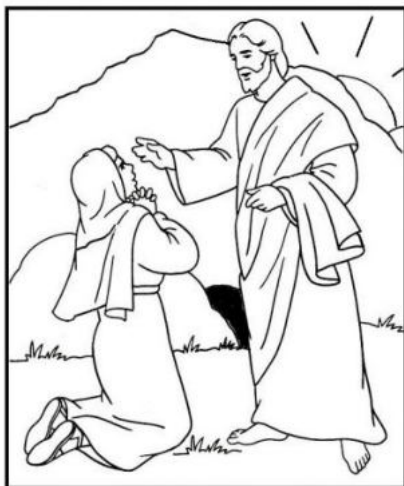
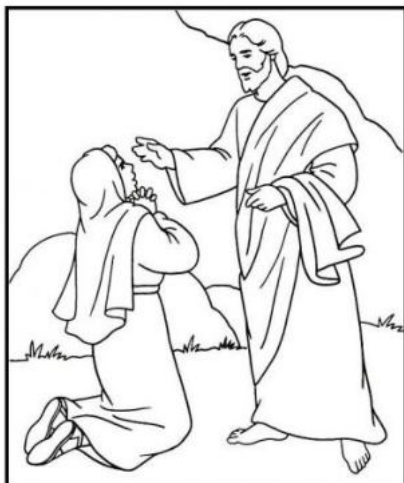
Készült a MRE Zsinati Oktatási Iroda megbízásából

Kapcsolat helyben:
Szabadszállási Református Egyházközség
6080 Szabadszállás, Kálvin tér 13.
Pálkás Gyula, Pálkásné Balogi Beáta
lelképásztorok Magyarországi Református Egyház

Hívogató gyermekistentiszteletre

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket,
és ne tiltsátok el tőlem őket,
mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Minden vasárnap 9.30-kor várjuk a felnőttek mellett a gyermekeket is a felnőtt istentisztelettel párhuzamosan gyermekistentiszteletre! Hozzuk magunkkal az Isten házába gyermekeinket, unokáinkat, hogy minél többször halljanak a szerető Istenről!

Keress 10 különbséget a két kép között! Színezd ki a két rajzot! (Jn 20,11-18)

róla. Akik pedig vele találkoztak, megszabadultak. Hogyne lenne akkor a mai tanítványoknak is örömmel tele a szívük! Erről is megismerhetnek minket! (Forrás: Somogyiné Ficsor Krisztina: Jellem ABC a Biblia alapján)

Örvendező - Isten

Amikor Istenre gondoltok, melyik tulajdonság jut először eszetekbe?

Vajon megjelent a felsorolásokban, hogy Isten az öröm Istene? Sokan máshogy képzelik el az Urat. Talán úgy, mint egy szigorú apa, vagy ünneprontó, mint aki mindig csak a komolyságot várna el tőlünk. Igen, Isten mindent lát, de az öröm mégis az alaptulajdonsága. Hiszen az Úr teremtette az örömet is! Mennyi öröm van egy kisbabában, a gyermekek kacagásában! Ő adta a szívünkbe a vágyat az örömről. Különösen ezt bizonyítja, hogy amikor nagy tetteket visz végbe az emberekkel, akkor mindig hatalmas örömet szerez Isten.

Amikor a Megváltó, Jézus Krisztus megszületett erre a Földre, akkor mit hirdettek az angyalok? Nagy örömet. Mennyei örömmel telik meg a szívük a pásztoroknak, Máriának, Józsefnek. Az angyalok kórusa is tele van örömmel.

33 évvel később, Jézus Krisztus feltámadásakor, szintén nagy örömmel viszik a tanítványok a hírt: Üres a sír! Feltámadt! Jézus Krisztus él!

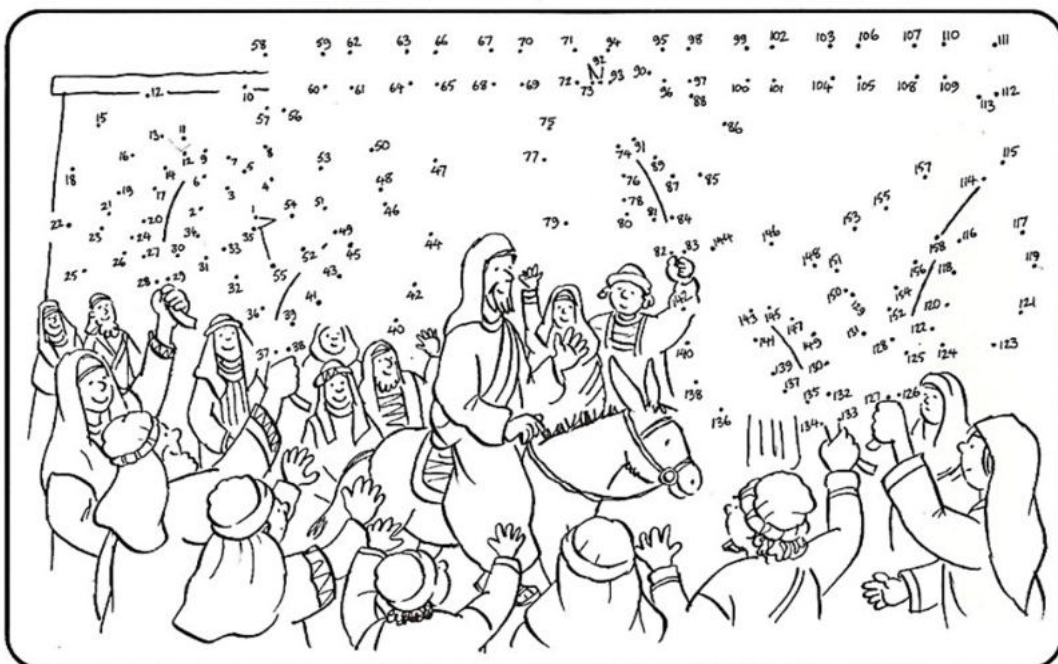
A két eseményben, ha Jézus Krisztus arcát akarnánk elképzelni, biztosan öröm, és hála sugározna

Mária Magdolna volt az első, aki vasárnap reggel a sírhoz igyekezett. Segíts neki odatalálni!

Jézus számárháton vonult be Jeruzsálembe. Megtudhatod, hogyan fogadta a sokaság, ha összekötöd a pontokat a számok segítségével.

Az oldalt összeállította:
Szűcsné Kovács Zita
hitoktató

Ünnepi istentiszteletek rendje

2022. április 7.	18.00	Kisköri bibliaóra Szalkszentmártonban
2022. április 10.	9.30	Virágvasárnap - ünnepi istentisztelet
2022. április 14.	18.00	Nagycsütörtök - istentisztelet
2022. április 15.	9.30	Nagypéntek - passióos istentisztelet
2022. április 16.	18.00	Nagyszombat - istentisztelet
2022. április 17.	9.30	Húsvét I. napja – úrv. istent. (templom)
	15.00	Úrvacsorás istentisztelet Balázspusztán
2022. április 18.	9.30	Húsvét II. napja – úrv. istent. (templom)

**„Krisztus feltámadott, kit halál elragadott. Örvendezzünk, vigadjunk,
Krisztus lett a vigaszunk. Halleluja!”**

(Az új énekeskönyv 501., a régi énekeskönyv 185. dicsérete)

Anyakönyvi hírek

2021. december 6-tól lapzártánkig, 2022. március 29-ig:

A keresztség sákramentumában részesült:

2021. december 12-én:

Dömötör Nóra - Dömötör Lajos és Dömötör-Pásztóhai Mariann gyermeke.

2022. február 27-én:

Zrínyi József – Zrínyi József és Kalmár Klára gyermeke.

Csillag Virág – Csillag József és Kalmár Klára gyermeke.

Kalmár Klára – Kalmár János és Posta Klára felnőtt gyermeke.

„Növekedjete az kegyelemben és a mi Urunk, Üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Ővé a dicsőség most és az örökkévalóságban.” (2Pt 3,18)

Utolsó földi útjára kísértük:

2021. december 13-án **Marton Istvánt** (62).

2021. december 17-én **Szlanka Jánosné Halász Borbálát** (90).

2021. december 18-án **Puskás Kálmánné Murár Máriát** (77),

Hegedűs Józsefet (91).

2021. december 23-án **Puskás Lajost** (89).

2021. december 30-án **Csabai István Sándort** (91).

2022. január 20-án **Arany Lászlóné Jegyes Máriát** (69).

2022. január 21-én **Durjanik Lászlóné Boda Juditot** (81).

2022. január 26-án **Kökény Jánost** (88).

2022. február 15-én **Kovács Sándorné Nagy Rozáliát** (84).

2022. február 21-én **Horváth Lajos Dezsőné Kovács Vilma Zsófiát** (73).

2022. március 25-én **Markacz Lajosné Ódor Esztert** (79).

2022. március 29-én **Id. Ungor Istvánt** (74).

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?” (Jn 11,25-26)

Hívogató az énekkarba

Szeretettel hívunk minden énekelni vágyót
a szerdánként 18.00 órakor kezdődő énekkari próbánkra!

Dicsérjük énekeink által is feltámadott Urunkat!

**„Énekeljete az Úrnak, áldjátok nevét,
hirdesséte szabadítását minden nap!” (Zsolt 96,2)**

Üzenet

A Szabadszállási Református
Egyházközség közös kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálkásné Balogi Beáta,
Pálkás Gyula.**

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.

Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Deliné Gurmai Zsuzsanna,
Farkas Katalin,
Holczmann Mihály,
Holczmann Mihályné,
Janovicsné Paál Ilona,
Pálkás Emma,
Süveges-Holczmann Andrea,
Szalontainé Lukácsi Lídia,
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorosítási költségeit kilenc
testvérünk támogatta név nélkül
összesen 76.500 forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.
Sokszorosítva a Mátyus Bt.
dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:

2022 pünkösdje.

Áldás, békeesség!